

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.6.25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.6.25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.6.25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.6.25

INCUNABULI

M.

6

25

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

VIII

82

Deus. Tom. 1. pag. 186. #1419.

Illuminata
Leodinaudi III.
die 3. Junii 1793.

è vero

non è
vero.

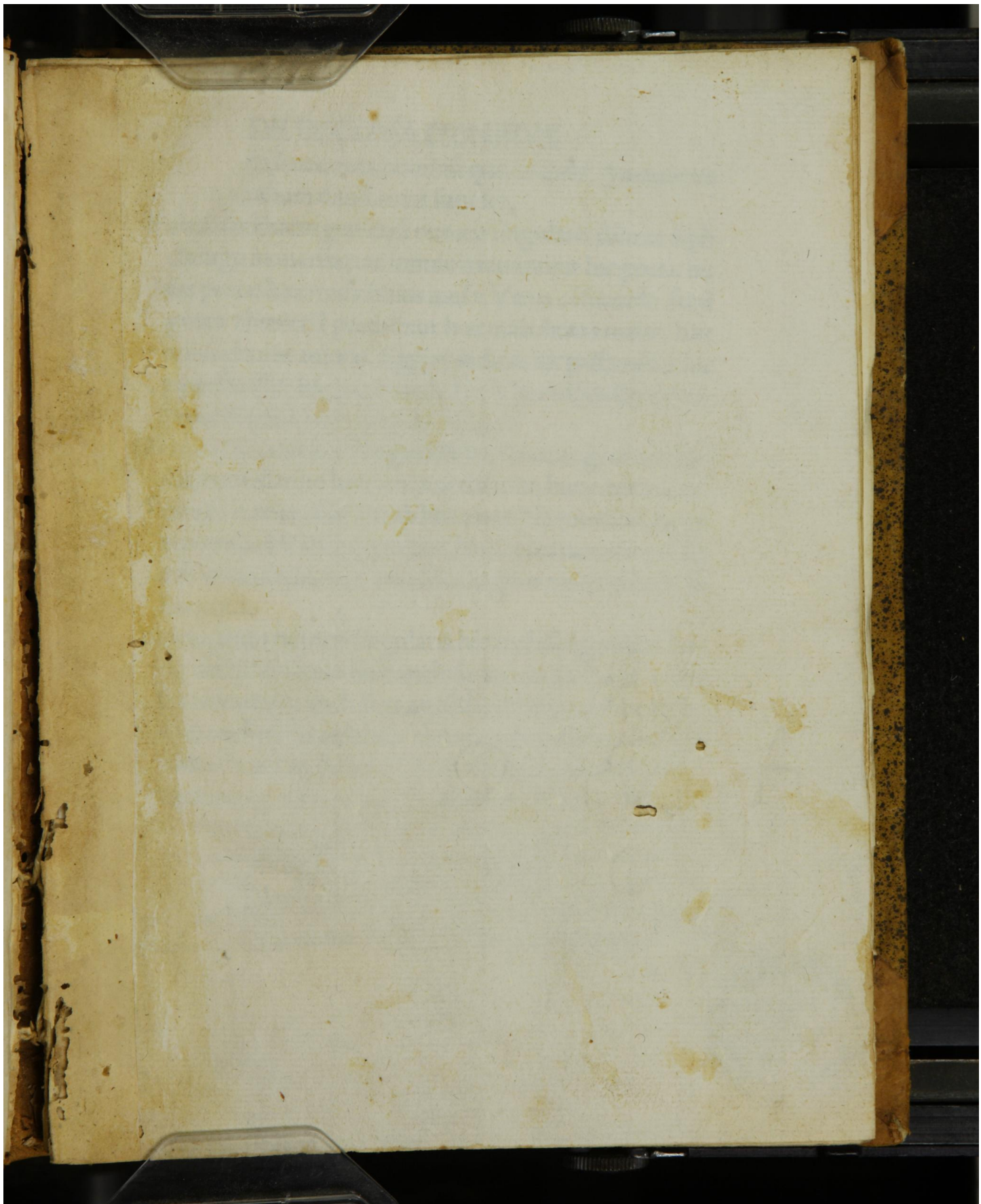
G. M.

(Mancano due Carte in principio
cioè 21. e 22. essendo stato cancellato
il Egisto deince di sopra 21. dove
sono 2 III.)

Tom. (alb.

Gran

Venet. 1489

DE DECLINATIONIBVS.

Eclinationes nominū quæ ex ordine quattuor uocalium diuiduntur sunt sex.

Prima declinatio genitiuū numeri singularis finit ac diphthongo in maribus ac foeminis tantum: ut hic poeta: huius poetæ. hæc musa: huius musæ. Vetus cōsuetudo semigræca aliter etiā protulit: ut hæc maia: huius maias. hæc anima: huius animai. Quod indicat hic paterfamilias hic paterfamilia: hic paterfamiliai et hi patrefamiliarū scribente Sisenna: ut adserit. M. Varro.

Nominatiuo numeri singularis. hic Aeneas: genitiuo huius æneæ: datiuo huic æneæ: accusatiuo hunc æneam: uocatiuo o æneæ: ablatiuo ab hoc æneæ. Nominatiuo numeri pluralis. Hi æneæ: genitiuo horū ænearum: datiuo his æneis: accusatiuo hos æneas: uocatiuo o æneæ: ablatio ab his æneis.

Nominatiuo numeri singularis. hic anchises: genitiuo huius anchisæ: datiuo huic anchisæ: accusatiuo hunc anchisen: uocatiuo o anchise et anchisæ: ablatiuo ab hoc anchise et anchisæ. Nominatiuo numeri pluralis. hi anchisæ: genitiuo horū anchisarū: datiuo his anchisæ: accusatiuo hos anchisas: uocatiuo o anchisæ: ablatiuo ab his anchisæ. Nominatiuo numeri singularis. hic poeta: genitiuo huius poetæ: datiuo huic poetæ: accusatiuo hunc poetam: uocatiuo o poeta: ablatiuo ab hoc poeta. Nominatiuo numeri pluralis. hi poetas: genitiuo horū poetarū: datiuo his poetis: accusatiuo hos poetas: uocatiuo o poetas: ablatiuo ab his poetis.

Dandi et auferendi casus in quibusdā fœis aliter pronūcia
ti sūt: ut deabus: filiabus: natabus: libertabus: equabus: mu
labus: et adhuc amplior usus uocis: ut cōseruabus: dextra
bus. Et in pronōibus: eabus: nostrabus: urabus: ut in secū
do uolumine Papiriani.

Noīatiuo nūeri singularis. hic et hæc aduena: genitiuo hu
ius aduenæ: datiuo huic aduenæ: actō hūc et hāc aduenā
uocatiuo o aduena: ablatiuo ab hoc et ab hac aduena.

Noīatiuo nūeri plu. hi et hæc aduenæ: gō horū et harū ad
uenarū: dō his aduenis: actō hos aduēas: uocatiuo o ad
uena: ablatiuo ab his aduenis. Et cætera talia. Sūt tamen
quædā a duobus uerbis declinata colo et gigno equisuo
cabula in gō multitudinis consuetudo usurpauit aliter
ut hic et hæc graiugena: coelicola: horū et harū graiuge
nū et coelicolū: graiugenarū et terrigenarum.

DE SECVNDA DECLINATIONE.

Secunda declinandi ratio est in mare fœiaque et neu
trali: cuius patrius nūeri singularis finit. I. ut hic pri
amus: huius priami. hic Caius: huius cai. hic Orpheus: hu
ius orphei.

Genitiuo nūeri sing. hic priami: gō huius priami: dō hu
ic priamo: actō hūc priamū: uocatiuo o priame: ablatiuo
ab hoc. Nō nūc plu. hi graiugē horū pri
amū. dō his priamis: actō hos priamos: uocatiuo o pri
ami: ablatiuo ab his priamis.

Noīatiuo nūeri sing. hic orpheus: huius orphei: actō hūc orpē:

huic orptheo et orphi: hūc orpheū et orpheā: o orpheu:
ab hoc orptheo. Nominatiuo numeri pluralis. hi orphei:
horū orptheorum: his orpheis: hos orpheos o orphei: ab
his orpheis. Virgilius attice pronunciauit: huius Andro
geo.

Noiatiuo nūeri sing. hoc tēplū: huius tēpli: huic tēplo: hoc
tēplū: o tēplū: ab hoc tēplo. Nō nūeri plu. hęc templa
horū tēplorū: his tēplis: hęc tēpla: o tēpla: ab his tēplis.

Noiatiuo nūeri sing. hic puer: huius pueri: huic puero: hūc
puerū. o puer: ab hoc puero. Noiatio nūeri plu. hi pueri
horū puerorū: his pueris: hos pueros: o pueri: ab his pue
ris. Ipsa noiā duplici enūciamus: utputa Euādrus et euā
der: leandrus et leander.

Ipsa etiam nomina finita in us. I. uocali precedente uocan
di casum efferunt per. I. ut o cai o tullī o uirgili. Analogia
cupere uidetur: o tullie: o uirgilie. Consuetudo aliquando
dixit. o tullius: o uirgilius.

Nominatiuo numeri singularis. Tener tenera tenerum: te
neri teneræ teneri: tenero teneræ tenero: tenerum tene
ram tenerum: o tener o tenera o tenerum: ab tenero ab te
nera ab tenero.

Nominatiuo numeri pluralis. Teneri teneræ tenera: tene
rorū tenerorū: teneris: teneros teneras te
nera o tenera: ab teneris.

In quibūdā uocabulis in genitiuo multitudinis consuetudo
plurq̃ analogia ualuit: utputa horū nūmū horū modiū
Eodē mō quæ sunt numismatū numerique mēsuræque

a ii

et ponderis. Et similiter quædam alia: ut horum uirū horū fluviiū. Cicero meminit in neutris hoc etiā usitatū esse ut horum armū pro armorum. et me meū factum puder pro meorum factorum: dixit Comicus.

Duo neutralia us finita huius declinationis esse uoluere si ne multitudine: ut puta hoc uulgi: huius uulgi. hoc uirū: huius uiri. Ntō numeri pluralis. hi duo hæ duæ hæc duo: gtō horum duorū harum duarum horū duorū: dtō his duobus duabus duobus: actō hos duos et duo has duas hæc duo: et in mare etiā hos duo: uocatiuo o duo o duæ o duo: Ablatiuo ab his duobus duabus duobus: Sic declinamus et ambo.

DE TERTIA DECLINATIONE.

Tertia declinādi ratio in gtō numeri singularis ante. I. finale hēt. E. discretis syllabis ut hic uel hæc dies: huius diei. Et in eo casu uetus aliter consuetudo usurpauit quo non solū poetæ: sed oratores et historici sūt usi: ut puta huius diei perniciē. aciei: faciei: huius diei: pernicii: acii: facii: huius die: perniciē: acie: facie.

Nomiatiuo nūeri singularis. hic uel hæc dies: huius diei: huic diei: hunc uel hanc diem: o dies: ab hoc uel ab hac die. Numeri pluralis. hi dies: horum dierum: his diebus: hos dies: o dies: ab his diebus.

DE QUARTA DECLINATIONE.

Quarta declinādi rō ualde copiosa ē. qā maior uocū pars genitiuū numeri sing. finit is: unde et auferendi pro scribentis arbitrio mō. I. mō. E. aue

teribus prolatus est: posterius discrimē fecerūt de quo mox dicemus.

Numeri sing. Hoc poema: huius poematis et poematos: huic poemati: hoc poema: o poema: ab hoc poemate. Numeri plu. hæc poemata: horū poematū: his poematis et poematibus: hæc poemata: o poemata: ab his poematis et poematibus.

Nūeri singularis. Hoc sedile: huius sedilis: huic sedili: hoc sedile: o sedile: ab hoc sedili. Numeri plu. hæc sedilia: horū sediliū: his sedilibus: hæc sedilia: o sedilia: ab his sedilibus. Gummi sinapi frugi et cætera talia per omnes casus pari uoce declinantur.

Nūeri sing. hic Cato: huius catonis: huic catoni: hunc catonē: o cato: ab hoc catone. Nūeri plu. hi catones: horū catonū: his catōibus: hos catones: o catones: ab his catōibus.

Nūeri sing. hic et hæc hō: huius hoīs: huic hoī: hūc et hāc hoīem: o homo: ab hoc et ab hac hoīe. Nūeri plu. hi et hæc hoīes: horū et harū hoīum: his hoībus hos et has hoīes: o homines: ab his hominibus.

Nūeri singularis. Hoc lac: huius lactis: huic lacti: hoc lac: o lac: ab hoc lacte. Numeri plu. hæc lactea dixere ueteres ab eo quod erat hoc lacte.

Numeri singularis. Hic hannibal: huius hannibalis: huic hannibali: hunc hannibalem: o hannibal: ab hoc hannibale. Numeri pluralis. hi hannibales: horum hannibalū: his hannibalibus. hos hānibales: o hannibales: ab his hannibalibus. Sic declinātur uigil et consul nisi quod muta-

tur lra: tamē in ablatiuo dicimus ab hoc et ab hac uigili.
Numeri singularis. Hic pan:huius panos:huic pani:hunc
pana:o pan:ab hoc pane. Numeri pluralis.Hi panes:
horum panum:his panibus:hos panas:o panes:ab his pa
nibus.

Nūeri singu. Hic simoen et simois:huius simoentis:huic si
moenti:hūc simoēta:o simoen et simois:ab hoc simoēte.
Numeri pluralis.hi simoentes:horum simoētum:his simo
entibus:hos simoentas:o simoentes:ab his simoentibus.
Sic declinatur Anien qui et aliter:ut anio et anienus.

Numeri singularis.Hic delphin:huius delphinis:huic del
phinī:hunc delphina:o delphin:ab hoc delphine.Nume
ri pluralis.Hi delphines:horum delphinum:his delphini
bus:hos delphinas:o delphines:ab his delphinibus. Dici
tur et hic delphinus huius delphinī.

Nomina on finita græca sunt cum nostra fiūt remoto .N.
pronunciantur:ut Cicero usus:consuetudo magis poetas
uoluit imitari:ut leon leontis:Demophoon demophoon
tis et in accusandi uoce hūc demophōta et leonta et hos
demophoontas et leōtas ī quibus reliquimus.N.ut plato.

Nūeri singularis. Hoc lacunar:huius lacunaris: huic lacu
nari:hoc lacunar:o lacunar:ab hoc lacunari.Numeri plu
ralis.hæc lacunaria:horū lacunariū:his lacunaribus:hæc
lacunaria:o lacunaria:ab his lacunaribus.

Numeri singularis. Hic pater:huius patris:huic patri:hūc
patrem:o pater:ab hoc patre. Numeri pluralis. hi patres
horum patrum: his patribus:hos patres:o patres: ab his

patribus:

Numeri singularis. Hic martyr: huius martyris: huic martyri: hunc martyrem: o martyr: ab hoc martyre. Numeri pluralis. hi martyres: horum martyrum: his martyribus: hos martyres: o martyres: ab his martyribus.

Numeri singularis. Hic et hæc iustior et hoc iustius: huius iustioris: huic iustiori: hunc et hanc iustiorē et hoc iustius: o iustior et o iustius: ab hoc et ab hac et ab hoc iustior et iustiori. Nūeri pluralis. Hi et hæ iustiores et hæ iustiora: horum et harum et horum iustiorum: his iustioribus: hos et has iustiores et hæc iustiora: o iustiores et iustiora: ab his iustioribus.

Numeri singularis. Hoc æquor: huius æquoris: huic æquori: hoc æquor: o æquor: ab hoc æquore. Numeri plu. Hæc æquora: horum æquorum: his æquoribus: hæc æquora: o æquora: ab his æquoribus.

Nūeri singularis. hoc marmur. huius marmoris: huic marmori: hoc marmur: o marmur: ab hoc marmore. Numeri pluralis. hæc marmora: horum marmorum: his marmoribus: hæc marmora: o marmora: ab his marmoribus.

Antonius Cimpho nō mutabat. u. in. o. sed pronūciabat marmur marmuris. Ebur eburis. iecur iecuris.

Nūeri singularis. hæc maiestas: huius maiestatis: huic maiestati: hanc maiestatem: o maiestas: ab hac maiestate. Numeri pluralis. hæc maiestates: harum maiestatum: his maiestatibus: has maiestates: o maiestates: ab his maiestatibus.

Numeri singu. Hic miles: huius militis: huic militi: hūc mi-
litē: o miles: ab hoc milite. Nūeri plu. hi milites horū milī-
tum: his militibus: hos milites: o milites: ab his militibus.
Numeri singularis. hæc Lis: huius litis: huic liti: hanc litem
o lis: ab hac lite. Numeri pluralis. hæc lites: harum litium
his litibus: has lites: o lites: ab his litibus.

Numeri singularis. hic et hæc bos: huius bouis: huic boui:
hunc et hanc bouem: o bos: ab hoc et ab hac boue. Nume-
ri pluralis. hi et hæc boues. horum et harum boum: his bu-
bus: hos et has boues: o boues: ab his bubus. Veteres di-
xerunt hic et hæc bouis: huius boueris.

Numeri singularis. Hæc uirtus: huius uirtutis: huic uirtuti
hanc uirtutem: o uirtus: ab hac uirtute. Numeri pluralis
hæc uirtutes. harum uirtutum: his uirtutibus: has uirtutes
o uirtutes: ab his uirtutibus.

Numeri singularis. Hoc pectus: huius pectoris: huic pecto-
ri: hoc pectus: o pectus: ab hoc pectore. Numeri pluralis.
hæc pectora: horum pectorum: his pectoribus: hæc pecto-
ra: o pectora: ab his pectoribus.

Numeri singularis. Hic et hæc et hoc audax: huius audacis
huic audaci: hunc et hanc audacem: et hoc audax: o au-
dax: ab hoc audace. Nūeri plu. hi et hæc audaces et hæc
audacia: horū et harū et horū audacium: his audacibus:
hos et has audaces et hæc audacia: o audaces et o audacia
ab his audacibus. Nūeri sing. hæc supellex: huius supelle-
ctilis: huic supellectili: hæc supellectilē: o supellex: ab hac
supellectile. Nūc. plu. hæc supellectilia harū supellectiliū

his supellestilibus: hæc supellestilia: o supellestilia: ab his
supellestilibus.

Numeri sing. Hic et hæc et hoc felix: huius felicitis: huic felici: hunc et hanc felicem et hoc felix: o felix: ab hoc et ab
hac felice et ab hoc felici.

Numeri plu. Hi et hæ felices et hæc felicia: horum felicitum
his felicibus: hos et has felices et hæc felicia: o felices et o
felicia: ab his felicibus.

Numeri sing. Hic et hæc et hoc præcox: huius præcoci: huic
ic præcoci: hunc et hanc præcoccem et hoc præcox: o præ
cox: ab hoc et ab hac ab hoc præcoce et præcoci.

Numeri pluralis hi et hæ præcoces et hæc præcoccia: ho-
rum et harum et horum præcoccium: his præcoccibus: hos
et has præcoces et hæc præcoccia: o præcoces et o præcoccia
ab his præcoccibus.

Nūeri singularis. Hic et hæc et hoc trux: huius truci: huic
truci: hunc et hanc truce et hoc trux: o trux: ab hoc et ab
hac et ab hoc truce et truci.

Numeri pluralis. Hi et hæ truces et hæc trucia: horū et ha-
rum et horum trucium: his trucibus: hos et has truces et
hæc trucia: o truces et o trucia: ab his trucibus.

Numeri singularis. hic œdipus: huius œdipodis: huic œdi
podi: hūc œdipoda et œdipoden: o œdipus: ab hoc œdi
pode.

Numeri pluralis. hi œdipodes: horum œdipodū: his œdi
podibus: hos œdipodas: o œdipodes: ab his œdipodibus
Dicimus et hic œdipus œdipi quia apud græcos ἐδῖπυ

οἱ Ἀποδοῶ et hic œdipodes: huius œdipodæ.
Numeri singularis. hæc amathus: huius amathuntis: huic
amathunti: hæc amathunta: o amathus: ab hac amathun-
te. Numeri pluralis hæc amathuntes: harum amathūtum
his amathuntibus: has amathuntes: o amathuntes: ab his
amathuntibus.

Numeri singularis. Hoc melos: huius melu. Et in multitu-
dine hæc mele.

Numeri singularis. hæc Calliope: huius calliopes: huic cal-
liope: hanc calliopen: o calliope: ab hac calliope. Si multi-
tudo fuerit necessaria et latina et similis poetæ.

Declinata ab amathunte et a cæteris talibus nō seruant .n.
ut amathusius: pessimus pessimuntis pessimusius. Opus
opuntis opusius. trapezus trapezuntis trapezusius:

Auferendi casus supradictæ declinatiōis finit. I. et. E. ut de-
cor et carminis necessitas expetit. Tamē noīa fluminū et
mōtium horū et locorum seruāt. I. ut ab hoc tiberi: lyri: o
cri: pari: et accusandi duplex ex his: ut hunc tiberim et ti-
berin: ocrim et ocrin: capym et capyn.

De quinta declinatione:

Quinta declinandi ratio. u. finale numero singulari ubi-
que tenuit: ut hoc genu et hoc gelu: pecu. in multitudine
mutat uoces ut.

Numeri pluralis. hæc Genua: horum genuum: his geni-
bus et genubus: hæc genua: o genua: ab his genibus et ge-
nubus.

De sexta declinatione:

Sexta declinandi ratio us finit genitiuo singulari: ut hic uifus: huius uifus.

Numeri singularis. hic Vifus: huius uifus: huic uifui: hunc uifum: o uifus: ab hoc uifu. Numeri pluralis. hi uifus: horū uifuum: his uifibus hos uifus: o uifus: ab his uifibus.

In illis uero quæ. t. ante us habēt: duplex cōfuetudo est. ut hic senatus: ornatus: tumultus: huius ſenatus et ſenati. tumultus et tumulti: ornatus et ornati.

In hac declinatione sexta datiuus etiā finit. u. ut parce metu: cytheræa: et uenit a genitiuo us. Aliter erat genitiuus uis diuiſis ſyllabis: ut huius ſenatus uifuis. unde fit huic ſenatui uifui.

Noīatiuo ſing. Hæc domus: huius domus: huic domui: hæc domum: o domus: ab hac domu.

Numeri pluralis. Hæ domus: harum domuum: his domibus: has domus: o domus: ab his domibus. Veteres aliter utputa.

Nūeri ſing. Hæc domus: huius domi: huic domo: hanc domum: o dome: ab hac domo.

Numeri pluralis. Hæ domi: harum domorum: his domis: has domos: o domi: ab his domis.

Eiuſdē duplicis caſuū uocis ut. M. Varro adſerit ſūt pleræque arboris: laurus: fagus: quercus: ficus: myrtus: cupreſſus: aranus: alnus: et his additur colus: et cætera illis ſimilia:

Cæcæ cōfuetudinis eſt hæc dido et cætera talia.

Numeri ſing. Hæc dido: huius didus et didos: huic dido: didoi: hæc dido: o dido: ab hac dido.

Numero plurali non utimur. Verum et hæc romana fi-
unt quousque patitur decor: ut fabius de græca declina-
tione ait: ut hæc dido: huius didoïs: sic mato: Callipso. et
cætera talia. Cæsar præcipit dicēdū esse calipsonē et dido-
nē ut indicat tetrastichō in romulo.

Vatibus ausoniis tyriā dat græcia dido:

Ferit didonem romula uox taciti.

At calipsonem latius das inclite cæsar.

Quodque decor patitur quintiliane iubes:

Sunt quædā noīa cōsuetudine nimis defectiua. ut hūc late-
rē: ab hoc latere: hāc dicionē: ab hac diciōe: hāc dicā: has
dicas: huius spōris: ab hac spōte: hoc tabum: ab hoc tabo:
huius imperis: ab hoc impete.

Sunt noīa quæ carēt capite: ut huius uicis: necis: obicis: fru-
gis: uerberis uisceris: additur aliquādo caput: ut Lucretii
uiscus.

Quædā declinandi formā mutāt: ut hoc uas: huius uasis
hæc uasa uasorū. hoc iugerum: huius iugeri: hæc iugera
horū iugerū. forte ab illo auferēdi q̄ ē ab hoc iugere. h
ador adoris: hæc adorea: horū adoreorū.

Oblīqui mutātur uelut aliūde procedāt: ut hic anio: huius
anienis. hoc iecur: huius iecinoris. hoc iter: huius itineris.
hic iuppiter: huius iouis. hic marspiter: huius martis.

Et in his sua prima uox fuit aniē anienis. iecinor iecinoris.
itiner itineris. iouis iouis. mars martis. et itē illud cū
usurpatū. anio aniōis. iecur iecoris. iter iteris. iuppiter
pitris. marspiter marspitris.

Sunt quæ trifariam pronunciantur: utputa Gerion geri
onis: Gerionus gerioni geriones gerionæ. hic alceus: hu-
ius alcei: et hic alceo: huius alceonis. hic oedipus: huius oe-
dipodis uel oedipodos: hic oedipodes: huius oedipodæ
hic oedipus: huius oedipi. Quædam pari uoce per omnis
casus declinantur: ut sinapi: gūmi: mancipi: frugi: gerun-
di: nihili.

Masculina sine multitudine puluis: sanguis: limus: muscus.

Fœminina sine multitudine: Lux: pax: culpa: eloquentia:
elegantia: gratia: fortuna: scabies: sanies: secordia: supel-
lex.

Neutraia singularia tantum: uirus: pus: baratrum: baculū:
crocum: acetum: lac.

Masculina multitudinis: antes: carceres: cancelli: iferi: supi:
liberi: lares: ludi: loculi: manes: optimates: primores: pro-
ceres: penates: quirites: maiores: posterī: idemque nepotes
minores: mores: pugillares: natales: genitales: loci mulie-
bres: titienses: rhamnenses: luceres: lemures: sales: pro ur-
banitate. columella: et salibus pro condimento utitur ab
eo quod est hic sal. P. Scipio neutri generis pronunciauit
hoc sal: lentes: uepres: fasti fori: in nauibus: circenses: secu-
lares: et cætera talia.

Fœia multitudinis: blāditia: biga: quadriga: aqua calida
aqua sextia: exequia: excubia: exquilia: fores: feria: gīgi-
a: inducia: insidia: idus: calenda: nona: illecebra: manu-
bia: nuptia: nundina: nares: nuga: plaga: quæ sunt retia:
primitia: phalera: quisquilia: grates: sarcina: præstigia:

b

suppetiæ:sordes:scopæ:scala:tenebræ:aræ:fruges:inimici
tiæ.litteræ:epistolæ:sortes:preces.

Neutra multitudinis:cete:nenia. arma: moenia:cibaria: cre
pūdia:intextina:exta interānea:uiscera: iuga montium:
præcordia: rastra:fori populi ro.ferta bona pro diuitiis
pascua:incunabula:sponsalia:arteria:lucretii.aliorū sunt
foeminæ:arteriæ:agonalia:parētalia: et cætera talia quæ
sunt ludorum:ut megalesia:et sacrorum angeronalia.

Sunt masculina quæ transeunt in neutrum: ut hic tartarus
hæc tartara.hic tenarus hæc tenara. hic targetus hæc tar
geta.hic ismarus hæc ismara.hic gargarus hæc gargara
hic menalus hæc menala.hic dindymus hæc dindyma.
hic massicus hæc massica.hic supparus hæc suppara. hic
carbafus hæc carbafa.hic sibilus hæc sibila. hic infernus
hæc inferna.hic auernus hæc auerna. hic locus hæc loca
et hi loci.hic iocus hæc ioca et hi ioci. hic baltheus hæc
balthea hi balthei.

Fœcia in neutrū.hæc pergamus hæc pergama.hæc arbutus
hæc arbuta.hæc supellex hæc supellestilia.

Neutra in masculinū. hoc coelum hi cœli.hoc elysium hi
elisii.hoc argos hi argi.hoc frenū hi freni. hoc porrum
hi porri.hoc filum hi fili.hoc rastrum hi rastri. hoc capi
strum hi capistri.hoc clatrum hi clatri. Dicimus etiā fre
na:fila:rastra:Sūt et duplicis generis sub eadem uoce: ut
hic et hæc alnus.hic et hæc pampinus.Et ut uarroni pla
cet pleraque arborum nomia:ut hic uel hæc ficus: cupress

sus: quercus: morus: et cætera talia . Itē hic et hoc uulgus
et hoc uulgum.

Neutra in foeminina. hoc balneum hæ balneæ . hoc epulū
hæ epulæ. hoc delitium hæ delitiæ. Dicimus: et hæ bal-
nea.

Sunt quædam cum duplici capite magnanimus et hic et hæ
magnanimis. sublimus et hic et hæ sublimis: et cætera ta-
lia ab animo et quæ desinunt in limus.

Sincerus: hic et hæ sinceris. biūgus: hic et hæ biūgis. in-
ermus: hic et hæ inermis. eneruus: hic et hæ eneruis. hi-
larus: hic et hæ hilaris. semisomnus: hic et hæ semisom-
nis. effrenus: hic et hæ infrenis. procliuus: hic et hæ pro-
cliuus. acer: hic et hæ acris. alacer: hic et hæ alacris. seque-
ster: hic et hæ sequestris. equester: hic et hæ equestris.
sic pedester: campester: siluester.

Sunt quædam duplicis capitis et generis.

Hic tonitrus hoc tonitru. hic penus hoc penu . hæc pecus
hoc pecu . hæc specus hoc specu. hic gelus hoc gelu. hic
artus hoc artu. hic amictus hoc amictu. hic cornus hoc
cernu. hic baculus hoc baculum . hic collus hoc collum.
hic crocus hoc crocum. hæc intybus hoc intybum. hic ti-
gnus hoc tignum . hic sinus hoc sinum pro uase . hic
acinus hoc acinum . hic clypeus hoc clypeum . hic py-
leus hoc pyleum . hic galerus hoc galerum . hic sex-
tertius hoc sextertiū . hæc cristallus hoc cristallum . hic
epitaphius hoc epitaphium . hic uulgus hoc uulgum .

b ii

hic gibbus hoc gibbum. hic fundus hoc fundum : hic
curriculus hoc curriculū. hic cōmētarius hoc cōmētariū
hic tapes hoc tapetum et hoc tapete. hic sanguis hoc san-
guē hic retis hoc rete. hic panter hæc pantera. hic crater
hæc cratera. Et quædam alia: hic et hoc guttur: hic et hoc
iubar.

Analogia oīa uocabula atque nomina: ut prima exigit uox
perimit: consuetudo aliter usurpauit: multa alia dabit le-
ctio: ideo longior esse nolui.

De comparatione:

Collationis gradus sūt tres. primus ut candidus. medius ut
candidior. sūmus ut cādīdissimus. et hī aliter. simplex cō-
paratiuus: suplatiuus: medius et sūmus fiunt a genitiuo
singulari simplicis et ubi. s. inuenitur demitur: utrique ad-
iungitur or: et ssumus geminato. s. ut candidus candidi-
or et cādīdissimus. utilis utilior utilissimus. uerū i quibus-
dam uocibus magis inualuit consuetudo: ut puta. Bonus
melior optimus: malus peior pessimus. magnus maior
maxius. paruus minor minus. multū plus: lucretius par-
uissimū et multesimū protulit. Muīficētior et munificē-
tissimus grādiloquētior et grādiloquētissimus. Et cate-
ra talia non deducūtur ab eo quod ē munificus et grādi-
loquus: sed ab illo munificens et grandiloquens.

Accidentia qualitatis et quantitatis apud romanos colla-
tiones admittunt cæteris hoc modo non utimur.

Accidentia quæ habent uocalem ante nouissimā syllabam
us adsumunt magis: ut pius magis pius. idoneus magis

idoneus:arduus magis arduus:egregius magis egregius.
lucrerius egregius neutrale mediū protulit.

Cicero pientissimū non piissimū dicēdum esse in Anto-
nium præcipit:et a pronōie ipso Plautus fecit ipsissimū.
In quibusdam aliquando medius in superlatiuū non tran-
sit:ut memorior.senior iunior:adolescētor:obnixior:
longinquior:anterior:citerior.Non facile admittitur an-
timus et citimus.Ditior et ditissimus: ab eo quod est dis-
ditis uenit.

Prepositiones:Citra:ultra:ante:supra:infra:ex se nihil pa-
riunt:et quæ ab his creduntur aliunde ueniunt ex uetere
usu.Citerus citerior citimus.ulterus ulterior ultimus. an-
terus anterior antimus.superus superior supremus.infe-
rus inferior ifimus.exterus exterior extremus.sumus eti-
am a supo uenit. Propior sine simplici est et medio.proxi-
mus ab quo proximior.prior et primus sine simplici sūt.
Inueniuntur et alia quæ puerilis solertia scrutabitur:et eo-
dem modo in cæteris rebus quæ in præsentia compendii
causa post habentur: potest et præcipientis cura addere
et pueri ingenium exercere:quo memoria non ducat ru-
biginem.

Nominina ipsa distinguuntur et sæpe aliqua de causa imponū-
tur:ut ab eo cui hærebat primus ille Scipio: et a prudētia
Catus et Cato: a corpis æqualitate Afina. a forma et pro-
ceritate columella.a leguminibus fabii lentuli pifones ci-
cerones.ab ore laeca.a calamitate sinistra Scauola.a lam-
bendis pudibūdis catilina.et alia quæ lectio docebit.Hæc
biii

quacūque de causa antecedunt prænomena quæ aut singulis: aut binis: aut ternis litteris notantur: ut puta .c.d.l. m.q.p.t. Ti.Sp.Cn. Sex. Caius: Decius: Lucius: Marcus: quitus publius: titus: tiberius: spurius: Cneus: Sextus. item et in foeminis. c.l.p.u.cl. Cn. caia: lucia: publica: quita: claudia: Cnea.

Cognomina siue gentilia: ut cornelius: porcius: tullius. Et simul omnia. M. portius: cato: censorinus. p. cor. Scipio: aphricanus. M. Tullius Cicero.

Sunt nomina quæ mente concipiuntur: ut uirtus deus: et medæ potestatis quæ significant gentem: ut italicus græcus. Et patria: ut romanus atticus. Et ad aliquid: ut pater frater: magister. et ordinis: ut binus trinus.

Sunt et declinata græcæ formæ quæ dicuntur patronymica maris et foeminæ: et illa definunt in des hæc in is. et deducuntur ab auis artauis parētibus: fratribus: ducibus: cōditoribus urbiū: a flumibus: siluis: mōtibus: et locis aliis: ut puta alcides alcei nepos. priamides priami filius. iliades iliæ filius. Phætoniades sorores phætonis. æneades ab duce ænea. romulides a romulo cōditore. achelois ab acheloo amne. tenarides a tenaro mōte. hercinides ab hercinia filia. coricides nymphæ a corico antro. Fiunt et hoc modo priamus priami priamides. æneas æneæ æneades. Peleus peleï pelides. theseus thesei thesides. cū .l. lōgo: et nestor nestoris nestorides. pauca discrepant: ut anchises anchisæ achisiades. achilles achillis achilleides ab achilleo me

lius. Hippotes hippotæ hippotades. Scipio scipiōis scipia
des. Deucalion deucaliōis deucalides. Menecius menecii
meneciades.

Numeri singularis. Hic priamides: huius priamidæ: huic
priamidæ: hunc priamiden: o priamide: ab hoc priami
de.

Numeri pluralis. hi priamides: horum priamidum et pri
amidarū: his priamidis: hos priamidas: o priamide: ab
his priamidis.

Fœminina a maribus ablata de fiūt: ut priamides priamis
In thesede et similibus interponitur. E. ut theseis thesei
dos. Ex æneade æneis. ex achilleide achilleis. ex phorco
phorcinis. ex crati amne cratineis. ex nereco nerine. ex acri
fio acrifione. ex adrasto adrastine.

Numeri singularis. Hæc priamis: huius priamidis uel pri
midos: huic priamidi: hanc priamida uel priamidem: o
priami: ab hac priamide.

Numeri pluralis. hæ priamides: harum priamidum: his
priamidibus: has priamidas: o priamides: ab his priami
dibus.

DE PRONOMINE.

Pronomen idem pene ualet quod nomen: sed mi
nus plene significat.

Pronomini adciunt sex: genus: numerus: qualitas: figura:
persona: casus.

b iiii

Genera pronominū sunt quattuor. mas ut ille. foemina: ut illa. neutrū: ut illud. cōmune duū generū: ut hic et hęc nostras. cōmune triū generum: ut ego et tu.

Numeri duo: singularis et pluralis.

Figurę duę: simplex ut ego. composita egomet: tutemet: et in alia uoce: meopte: tuopte: suopte.

Personę sunt tres. prima ut ego. secunda ut tu. tertia ut ille.

Casus totidem quot in nomine.

Noīatiuo nūeri sing: ego: gtō mei: dtō mihi: actō me: ablatiuo ab me. Noīatiuo nūeri pluralis nos: gtō nostrū uel nostri: dtō nobis. actō nos: ablatiuo a nobis.

Noīatiuo nūeri singularis tu: gtō tui: dtō tibi: actō te: uocatiuo o tu: ablatiuo a te. Noīatiuo nūeri pluralis: uos: genitiuo uestrum uel uestri: datiuo uobis: actō uos: uocatio o uos: ablatiuo a uobis.

Gtō nūeri singu. et itē plu. fui: dtō sibi: actō se: ablatio a se.

Noīatiuo nūeri singularis. ille illa illud: gtō illius: dtō illi: actō illū illā illud: ablatiuo ab illo ab illa ab illo. Noīatiuo nūeri plu. illi ille illa: gtō illorū illarū illorū. dtō illis: actō illos illas illa: ablatiuo ab illis.

Sic declinātur iste et ipse: uerū et ipse in neutro habet ipsū.

Noīatiuo nūeri singularis: is ea id: gtō eius: dtō ei: actō eū eā id: ablatiuo ab eo ab ea ab eo. Noīatiuo nūeri plu. ii eę ea: gtō eorū earū corū: dtō eis: actō eos eas ea: ablatiuo ab eis. Veteres dixere eabus foemīę.

Noīatiuo nūeri sing. hic hęc hoc: gtō huius: dtō huic. actō hūc hāc hoc: ablatiuo ab hoc ab hac ab hoc. Noīatiuo

nūeri plu. hi hāc hāc: gto horū harū horū: dtō his: actō
hos has hāc: ablatiuo ab his.

Noiatiuo nūeri sing. meus mea meū: gto mei meā mei: dtō
meo meā meo: actō meū meā meū: ablatiuo a meo a mea
a meo. Noiatiuo nūeri plu. mei meā mea: gto meorū mea
rū meorū: dtō meis: actō meos meas mea: ablatiuo a meis.

Sic declinatur tuus suus noster et uester et uocatiuū habēt
præter suos.

Noiatiuo nūeri sing. hic et hāc nās et hoc nostrate: gto
huius nostratis: dtō huic nostrati: actō hūc et hāc nostra
tē et hoc nostrate: uocatiuo o nostras et o nostrate: abla
tiuo ab hoc et ab hac et ab hoc nostrate. Noiatiuo nu
meri plu. hi et hāc nostrates et hāc nostratia: gto horū et
harū et horū nostratiū: dtō his nostratibus: actō hos et
has nostrates et hāc nātia: uocatiuo o nostrates et o no
stratia: ablatiuo ab his nostratibus. Sic declinatur ūas.
Sunt et prouocabula. quæ ideo cū pronomibus miscemus
quia non sepauimus uocabula a nomibus.

Noiatiuo nūeri sing. quis et qui quæ quod: gto cuius: dtō
cui. actō quē quā quod: ablatiuo a quo et quī a qua et q
a quo et qui. Nūeri plu. q quæ quæ: gto quorū qua
rū quorū: dtō qbus et queis: actō quos quas quæ: ablatio
ab qbus et queis. Et quæ fiūt a q: ut puta qdā qcūque qf
que: qspiā: qsnā: qsq: aliq: neq: siq: ut i gto cuiusdā cu
iuscūque et i cæteris calibus: ut supra. uerum adiicitur
neutrale: qddā: qcquā: qcqd: aliqd: neqd: siqd: ut quod
dā et qddā: sic i cæteris. Itē alia prouocabula: quātus

tantus:qualis:talis:quot quotus:hic et hæc cuias: et hoc
cuiate:et cuius cuia cuium:unus:ullus:nullus:solus:alter:
alius uter:uterque:utrilibet:neuter.totus:nemo unde Ca-
to protulit neminis.

Noiatiuo nūeri sing.ntō unus una unū:gtō unius:dtō uni
actō unū unā unū:ablatiuo ab uno ab una ab uno. Nu-
meri pluralis.noīatiuo unī unæ una:gtō unorū unarum
unorū:dtō unis:actō unos unas una:ablatio ab unis.

DE VERBO LIBER. II.

Erbū siue uox siue dictio siue locutio significat cum
tēporibus et modo personis modo non in eo uis lo-
quendi est:quia sensum aperit. Eius quædam decliata ac-
cipiūt casus:ut participia et gerundi:quæ ueteres utilita-
tis studiosi ab ipso uerbo non separauere.

Verborum genera sunt tria.primum cum temporibus et
personis:ut lego fodio.

Secūdū cum temporibus sine personis.ut legitur foditur.

Tertiū cū tpibus et casibus: ut legēdi fodiēdi: legēs fodiēs.

Verbo adcedunt octo.natura:coniugatio:tempus persona
qualitas:species:numerus:figura.et in tertio genere ca-
sus sine personis.

Naturæ sunt quattuor.faciēdi ut lego.patiendi ut legor.cō-
munis ut largior.neutralis ut egeo.posteriorēs fecere quī
tam naturam quæ dicitur deponens:quod in uoce patien-
di uim deponat.In principio duæ fuere faciendi et patien-
di.Post facta cōmunis inde neutralis.

Coniugationes tres.prima in secunda persona faciendi. A:

productam habet: ut amo amas. altera. E. ut moneo mone-
nes. tertia diuiditur modo habet. I. breue: ut lego legis
modo. I. productum: ut audio audis.

Tempora sunt tria. prateritum ut amavi. praesens ut amo.
futurum ut amabo. et ipsum prateritum distinguitur: ut
minusque perfectum amabam et plusque perfectum amaueram
et futurum datur exactum amauero.

Personae tres: quia triplex personarum uis est ut sit qui lo-
quatur: et de quo: et ad quem.

Qualitas est informis uerborum: utputa absoluta: ut lego.
inchoatiua: ut calesco: quod significat incipio fieri calidus
iteratiua quae ostendit quid saepius fieri: ut Varro scribit
et ea duplex in se et in to: quia ab ultima deducitur uoce
gerundi: ut lectito lectitas: et uiso uisis. Et iteratiua alia
ab hac ad linguae augmentum. ut curso cursas et cursito cur-
fitas. Quinta forma est tertiae coniugationis producta:
ut parturio exurio. Sexta forma dicitur mixta: ut gaudeo
gauius sum. audeo ausus sum. soleo solitus sum: fio factus sum:
fido fesus sum. Septima forma faciendi et patiendi uim ha-
bet: ut exulo. uapulo: nubo: liceo. liceor uero liceris depo-
nentis naturae est.

Species siue modi declinandi sunt septem. fatendi ut lego:
Imperandi ut lege. optandi ut utinam legam. coniungendi
ut cum legam. Infinita ut legere. Gerundi ut legendi:
et quae dicitur participium: ut legens.
Alius quidam modus est: ut legisne: et fatemur lego.

Nūeri duo singularis et multitudinis: ut lego et legimus.
 Figura duæ simplex et composita: ut lego et perlego.
 Verba omnia modo fatendi primæ personæ numeri singu-
 laris litteris quinque terminantur. I. ut noui: memini: odi
 cepi: pepigi: M. ut sum et ab eo cōposita .o ut amo lego.
 R. ut amor legor. T. ut pudet tedet.
 Modo fatendi tempore præterito perfectō. Nūeri singu-
 laris. ego memini: tu memisti: ille meminit. Nūeri plu-
 nos memimus: uos memistis: illi memineſt et meminere.
 Eodē modo tēpore præterito pluſq̃ perfectō. Nūeri singu-
 laris. ego meminera: tu memineras: ille memierat. Nūc
 ri plu. nos memieramus: uos meminerais: illi memierāt.
 Modo imperatiuo tēpore futuro. Nūeri singu. memento.
 Modo optatiuo tempore præterito pfectō. Numeri singu-
 laris. utinā ego meminerim: utinā tu memineris: utinā
 ille meminerit. Nūeri pluralis. utinā nos memineri-
 mus: utinā uos memineritis: utinā illi meminerint.
 Eodē modo tēpore præterito pluſq̃ perfectō. Nūeri singu-
 laris. utinā ego meminera: utinā tu memineras: utinā ille
 meminerat. Nūeri pluralis. utinā nos memineraamus:
 utinā uos meminerais: utinā illi memineraant.
 Modo cōiūctiuo tpe præterito pfectō. Nūeri sing. cū uel ſi
 ego memineri: cū uel ſi tu meineris: cū uel ſi ille meinerit.
 Numeri pluralis. cū uel ſi nos meinerimus: cum uel ſi uos
 memineritis: cum uel ſi illi meminerint.
 Eodē modo tempore præterito pluſq̃ perfectō. Nūeri sing.
 cum uel ſi ego meminiflem: cum uel ſi tu meminifles:

cum uel si ille meminisset. Numeri pluralis: cū uel si
nos meminissemus: cū uel si uos meminissetis: cū uel si il
li meminissent.

Eodē modo tēpore futuro: Nūeri singularis: cū uel si ego
meminero: cū uel si tu memineris: cū uel si ille memierit
Numeri pluralis: cū uel si nos memierimus: cū uel si uos
memineritis: cū uel si illi meminerint. Modo ifinito nūc
ris et personis confusis tēpore präterito meminisse.

Modo fatendi tēpore præsenti. Nūeri singularis: Ego sum
tu es: ille est. Nūeri pluralis: nos sumus: uos estis: illi sūt.

Eodē modo tēpore präterito minusq̃ pfecto. Nūeri singu
laris: Ego erā: tu eras: ille erat. Nūeri pluralis: nos era
mus: uos eratis: illi erant.

Eodē mō tēpore präterito pfecto. Nūeri singularis: Ego
fui: tu fuisti: ille fuit. Numeri pluralis: nos fuimus: uos
fuistis: illi fuerūt et fuere.

Eodē mō tēpore präterito plusq̃ pfecto. Nūeri singularis
Ego fuerā: tu fueras: ille fuerat. Nūeri pluralis: nos fue
ramus: uos fueratis: illi fuerant.

Eodē mō tēpore futuro. Nūeri singularis: Ego ero: tu eris:
ille erit. Nūeri pluralis: nos erimus: uos eritis: illi erūt.

Modo impari uo tēpore præsenti. Nūeri singularis ad secū
dā et tertiā psonā tantū. Esto tu: esto ille. Nūeri plura
lis: estote uos: suntō illi.

Modo optati uo tēpore præsenti. Nūeri singularis: utinam
ego sim: utinā tu sis: utinā ille sit. Nūeri pluralis: utinā
nos simus: utinā uos sitis: utinā illi sint.

Eodē modo tēpore prāterito minusq̃ perfectō. Numeri singularis: utinā ego essem: utinā tu esles: utinā ille esset.

Nūeri pluralis: utinam nos essemus: utinā uos essetis: utinam illi essent.

Eodē modo tēpore prāterito pfectō. Nūeri singularis: utinam ego fuerim: utinā tu fueris: utinā ille fuerit. Numeri pluralis: utinā nos fuerimus: utinā uos fueritis: utinam illi fuerint.

Eodē modo tēpore prāterito plusq̃ perfectō. Nūeri singularis: utinā ego fuisset: utinā tu fuisses. utinā ille fuisset. Numeri pluralis: utinam nos fuisset: utinā uos fuissetis: utinam illi fuissent.

Eodē modo tēpore futuro. Numeri singularis: utinam ego sim: utinā tu sis: utinam ille sit. Numeri pluralis: utinā nos simus: utinā uos sitis: utinam illi sint.

Coniunctiui modi uoces similes sunt optatiui prāter q̃ i futuro: et ubi est utinam ponuntur cum uel si.

Modo coniunctiuo tēpore futuro. Numeri singularis: cū uel si ego fuero: cū uel si tu fueris: cum uel si ille fuerit.

Numeri pluralis: cum uel si nos fuerimus: cum uel si uos fueritis: cum uel si illi fuerint.

Modo infinito tempore præsenti numeris et personis confusis esse. Eodem modo tempore prāterito fuisse.

Vocabulum no. habet. Appellatio est essentia. qua Cicero usus est simul et indolētia: usque etiā sūt et Cæsar et Plotius. Veteres dixerē in prima persona esum: prāterita perfectæ speciei et exactæ et futurū coniungendi sūt aliūde

hoc est suo quod excidit ab usu.

Amo uerbum faciendi primæ coniugationis modo fatēdi
tēpore præsenti: Nūeri singularis sic declinatur. ego amo
tu amas: ille amat. Numeri pluralis: nos amamus: uos a
matis: illi amant.

Eodē mō tēpore præterito minusq̃perfecto. Nūeri singu.
Ego amabam: tu amabas: ille amabat. Nūeri pluralis.
nos amabamus: uos amabatis: illi amabant.

Eodē mō tēpore præterito perfecto. Numeri singu. ego a
maui: tu amauisti et amasti: ille amauit. Numeri plura
lis. nos amauimus: uos amauistis et amastis: illi amaue
runt amauere amarunt.

Eodē modo præterito plusq̃perfecto. Numeri singularis.
ego amaueram: tu amaueras: ille amauerat. Numeri
plu. nos amaueramus: uos amaueratis: illi amauerant.

Eodem modo siue promissiuo tempore futuro. Nūeri sin
gularis. ego amabo: tu amabis: ille amabit. Nūeri plu
ralis. nos amabimus: uos amabitis: illi amabunt.

Modo imperatiuo ad secundam et tertiam personam tan
tum. Numeri singularis. ama tu: amet ille. Numeri plura
lis. amate uos: ament illi.

Eodē modo tempore futuro. Numeri singularis. amato tu
amato ille. Numeri pluralis. amatote uos: amunto illi.

Prima persona pluralis numeri quæ datur imperatiuis: nō
est imperandi: sed hortandi. Qua de causa quidam mo
dum hortatiuū separatim dixere: ut puta. amemus o so
cii. pugnemus o cōmilitones. legamus o uiri litterati.

Modo optatiuo tempore praesenti. Numeri singularis: uti-
nam: ego amem: utinā tu ames: utinā ille amet. Numeri
pluralis: utinā nos amemus: utinā uos ametis: utinā
illi ament.

Eodem modo tēporē praeterito minusq̃ perfectō nūeri sin-
gularis: utinā ego amarem: utinā tu amares: utinā ille
amaret. Numeri pluralis: utinā nos amaremus: utinā
uos amaretis: utinā illi amarent.

Eodē modo tēpore praeterito perfectō. Numeri singularis:
utinā ego amauerim et amarim: utinā tu amaueris: et a-
maris: utinā ille amauerit et amarit. Nūeri pluralis: uti-
nā nos amauerimus et amarimus: utinā uos amaueri-
tis et amaritis: utinā illi amauerint et amarint.

Eodē modo tēporē praeterito plusq̃ perfectō. Numeri singu-
laris: utinā ego amauissem et amassem: utinā tu amauis-
ses et amasses: utinā ille amauisset et amasset. Numeri
pluralis: utinā nos amauissemus et amassemus: utinā
uos amauissetis et amassetis: utinā illi amauissent et ama-
sissent.

Eodē modo tēpore futuro. Numeri singularis: utinā amē
utinā ames: utinā amet. Numeri pluralis: utinā
amemus: utinā ametis: utinā ament.

Modo coniunctiuo tēpore futuro. Numeri singularis: cū
uel si amauero et amaro: cū uel si amaueris et amaris.
Numeri pluralis: cū uel si amauerimus et amarimus: cum
uel si amaueritis et amaritis: cū uel si amauerint et ama-
rint.

Modo infinito siue perpetuo numeris et personis confusis
tempore præsenti amare.

Eodem modo tēpore præterito amauisse et amasse.

Eodem modo tēpore futuro amatum ire uel amaturū esse.

Gerundi uel participalia uel supina uerba sunt hæc aman
di: amando amandum: amatum.

Et sunt faciendi et patiendi: amatu uero et sic in omnibus
uerbis quæ eā patiuntur uocem. solūmodo participale ē:
et ab ultimo gerūdi remoto .M. nascitur. hæ duæ uoces
cū sint a præteritis ubi præterita non sunt et ipsæ defunt.

Participia a uerbo faciēdi et neutrali duo: præsens ut amās:
futurū ut amaturus. nomen amator. appellatio amatio.

Noīatiuo numeri singu. hic et hæc et hoc amans: huius a-
mātis: huic amāti: hūc et hāc amātē et hoc amās: o amās
ab hoc et ab hac amante et amāti. Nūeri plu. hi et hæ
amantes et hæc amantia: horū et harum et horum aman
tium: his amantibus: hos et has amantis et hæc amantia
o amantes et o amantia: ab his amantibus.

Noīatiuo nūeri sing. amaturus amatura amaturū: gō ama
turi amaturæ amaturi: dō amaturo amaturæ amaturo:
actō amaturū amaturā amaturum: uocatiuo o amature
o amatura o amaturum: ablatiue ab amaturo ab amatura
ab amaturō. Noīatiuo nūeri plu. amaturi amaturæ a
matura: gō amatorum amaturarum amatorū: dō
amaturis: actō amatuos amaturas amatura: o amaturi o
amaturæ o amatura: ablatiue ab amaturis.

Mor uerbū patiēdi primæ cōiugatiōis sic declatur

c

Mō fatēdi tpe præsēti. Nu. sing. ego amor: tu aris et are: ille
 atur. Nūeri plu. nos amamur: uos amamini. illi amantur.
 Eodē modo tpe præterito minusq̃perfecto. Nūeri sing. ego
 amabar: tu baris uel bare: ille batur. Nu. plu. nos amaba-
 mur: uos bamini: illi bātur. Eodem mō tpe ptō pfecto.
 Nu. sing. ego amatus eram: tu amatus eras: ille tus erat. Nu.
 plu. nos amati eramus: uos amati eratis: illi amati erant.
 Et ulteriore ptō. Nu. sing. ego amatus fuerā: tu atus fue-
 ras: ille atus fuerat. Nūeri plu. nos amati fuera-
 mus: uos ati fueratis: illi amati fuerāt. Eodē mō siue promissiuo
 tpe futuro. Nūeri sing. ego amabor: tu beris: ille bitur.
 Nūeri plu. nos amabimur: uos amabimini: illi amabuntur.
 Mō ipatiuo tpe præsēti ad secūdā et tertiā psonā. Nu. sig.
 amare tu: ametur ille. Nu. plu. amēini uos: amentur illi.
 Eodē mō tpe futuro. Nūeri sing. amator tu: amator ille.
 Numeri plu. amaminor uos: amūtor et amētur illi.
 Modo optatiuo tpe præsenti. Nūeri sing. utinā amer ego
 utinā ameris tu: utinā ametur ille. Nūeri plu. utinā ame-
 mur nos: utinā amemini uos: utinā amentur illi.
 Eodē mō tpe præterito minusq̃perfecto. Nūeri sing. utinā
 amarer ego: utinā amareris tu: utinā amaretur ille. Nūe-
 ri plu. utinā amaremur nos: utinā amaremini uos: utinā
 amarētur illi. Eodē mō tpe præterito perfecto. Nūeri
 sing. utinā ego amatus sim: utinā tu amatus sis: utinā ille
 amatus sit. Nūeri plu. utinā nos amati simus: utinā uos
 amati sitis: ūt illi ati sint. Et ulteriore ptō. Nu. sing. ūt
 ego amatus fuerim: utinā tu amatus fueris: utinā ille ama

tus fuerit. Nūeri plu. utinā nos amati fuerimus: utinā
 uos amati fueritis: utinā illi amati fuerit. Eodē mō tpe
 praterito plusq̃perfecto. Nūeri sing. utinā ego amatus es
 sem: utinā tu amatus eēs: utinā ille amatus eēt. Nūeri
 plu. ut nos amati eēmus: ut uos amati eētis: utinā illi ama
 ti eēnt. Et ulteriore praterito: utinā ego amatus fui
 se: utinā tu amatus fuisses: utinā ille amatus fuisset. Nū
 ri plu. utinā nos amati fuisset: utinā uos amati fuisset
 tis: utinā illi amati fuissent. Eodē mō tpe futuro. Nū
 ri sing. utinā ego amer: utinā tu ameris: utinā ille ametur.
 Nūeri plu. utinā nos amemur: utinā uos amemini: utinā
 illi amētur. Mō coniūgēdi tpe futuro. Nūeri sing. cū
 uel si ego amatus ero: cū uel si tu amatus eris: cū uel si ille
 amatus erit. Nu. plu. cū uel si amati erimus nos: cū uel
 si amati eritis uos: cū uel si illi amati erūt. Et ulteriore
 futuro. Nu. sing. cū uel si ego amatus fuero: cū uel si tu a
 matus fueris: cū uel si ille amatus fuerit. Nūeri plu. cum
 uel si nos amati fuerimus: cū uel si uos amati fueritis: cū
 uel si illi amati fuerit. Mō īfinito siue ppetuo nūeris et
 psonis cōfufis tpe præsenti amari: et adiectiōe syllabæ a
 marier. Eodē mō tpe ptō amatū eē. Et ulteriore ptō a
 matū fuisse. Eodē mō tpe futuro: amatū iri. Participia a
 uerbo patiēdi nascūtur duo prateriti tps: ut amatus et
 futuri: ut amādus. illud fit ab ultio gerūdi mutato. m. in s.
 ut amatū atus: hoc fit a picipio faciēdi præsētis tps mu
 tato. n. in du: ut amās dus. Et cetera talia uerba q̃ sunt
 priæ cōiugatiōis sic decliant. uerū et pauca discrepāt ī spē

perfecta et ultimo gerundi quod ab ea exoritur . tono tonas tonui tonitum . crepo crepas crepui crepitum . Domo domas domui domitum . ueto uetas uetui uetitum . sono sonas sonui sonitum . plico plicas plicui plicitum . frico fricas fricui frictum . mico micas micui micatum . neco necas necui nectum . cubo cubas cubui cubitum . sto steteri stetitum . lauo lauas laui lotum . do das dedi datum . Cōpositio a mico in gerundi tenet . A . ut dimico dimicas dimicatum a plico dupliciter effert : ut implico implicas implicitum et implicatum : complicitum et cōplicitum : explicitum et explicatum : applicitum et applicatum : et in specie perfecta similiter ut explicuit explicauit . implicuit implicauit . applicuit applicauit . multiplico semper habuit multiplicauit et multiplicatum . a cubo identidem ex ueterum consuetudine : ut incubo incubas incubui incubitum . incubo incubas incubauit incubatum quod auium est . A sto ut insto : asto : cōsto : praesto sic se habent : ut insto instas institi institui . Lauo simplex in gerundi ultimo lauatum : lautum lotum . Cōpositio a D . mutat coniugationem : ut reddo reddis reddidi redditum uendo uendis uendidi uenditum .

DE SECVNDA CONIUGATIONE.

Oceo uerbum faciendi secundae coniugationis sic declinatur.

Modo fatendi tempore praesenti. Nūeri singularis : ego doceo : tu doces : ille docet. Nūeri plu. nos docemus : uos docetis : illi docent.

Eodem modo tempore praeterito specie minusque perfecta. Nūeri

singularis: ego docebam: tu docebas: ille docebat. Nūe
ri plu. nos docebamus: uos docebatis: illi docebāt.

Eodē mō tpe ptō specie perfecta. Nu. singu. ego docui: tu
docuisti: ille docuit. Nu. plu. nos docuimus uos docui
stis: illi docuerūt et docuere.

Eodē modo tpe ptō specie plusq̃ pfecta. Nu. singu. ego do
cuerā: tu docueras: ille docuerat. Nūeri plu. nos docue
ramus: uos docueratis: illi docuerant.

Eodē mō siue promissiuo tpe futuro. Nu. singu. ego doce
bo: tu docebis: ille docebit. Nu. plu. nos docebimus: uos
docebitis: illi docebunt.

Modo iperādi ad secūdā et tertiā personā tantū tpe prae
sēti. Nu. sing. doce tu: doceat ille. Nu. plu. docete uos:
doceant illi.

Eodē modo tpe futuro. Nūeri. singu. doceto tu: doceto ille.
Numeri pluralis. docetote uos: docunto illi.

Modo optandi tpe præsenti. Nu. singu. ūt ego doceā: ūt tu
doceas: ūt ille doceat. Nu. plu. ūt nos doceamus: utinā
uos doceatis: utinam illi doceant.

Eodē mō tpe ptō spē minusq̃ pfecta. Nu. sing. ūt ego doce
rē: ūt tu doceres: ūt ille ret. Nu. plu. ūt nos doceremus: ūt
uos doceretis: ūt illi docerēt. Eodē mō tpe ptō spē per
fecta. Nu. sing. ūt ego docueri: ūt tu docueris: ūt ille do
cuerit. Nu. plu. ūt nos docuerimus: ūt uos docueritis:
ūt illi docuerit. Eodē mō tpe ptō spē plusq̃ pfecta. Nu.
sing. ūt ego docuissem: ūt tu docuisses: ūt ille docuisset;
Nu. plu. ūt nos docuissemus: ūt uos docuissetis: ūt illi do

cuiissent. Eodē mō tēpore futuro. Nu. sing. ūt ego doceā: utinā tu doceas: utinā ille doceat. Nu. plu. utinam nos doceamus: utinā uos doceatis: utinā illi doceant. Modo coniunctiuo tpe futuro. Nu. sing. cum uel si ego docuero: cū uel si tu docueris. cum uel si ille docuerit. Numeri plu. cum uel si nos docuerimus: cū uel si uos docueritis: cum uel si illi docuerint. Modo infinito siue ppetuo numeris et psonis cōfufis tpe præsenti docere. Eodē modo tpe ptō docuisse. Eodē modo tpe futuro doctum ire uel docturum esse. Gerundi uel picipalia uel suppia uerba sunt hæc docēdi docēdo docendū: doctū. Participia ab hoc uerbo faciendi duo: tēporis præsentis et futuri ut docens et docturus. nomē doctor: appellatio doctria. Occor uerbum patiēdi sic declinatur. Modo fatendi tēpore præsenti. Nu. sing. doceor ego: doceris tu: docetur ille. Nu. plu. docemur nos: docemini uos: docentur illi. Eodē mō tpe ptō minusq̃perfecto. Nu. sing. docebar ego: docebaris tu: docebatur ille. Nu. plu. docebamur nos: docebamini uos: docebantur illi. Eodē mō tpe ptō pfecto. Nu. sing. ego doctus sū: tu doctus es: ille doctus ē. Nu. plu. nos docti sumus: uos docti estis: illi docti sūt. Et ulteriore ptō. Nu. sing. ego doctus fui: tu doctus fuisti: ille doctus fuit. Nu. plu. docti fuimus nos: docti fuistis uos: docti fuerunt et fuere illi. Eodē mō tpe ptō plusq̃perfecto. Nu. sing. ego doctus erā: tu doctus eras: ille doctus erat. Numeri plu. nos docti eramus: uos docti eratis: illi docti erant. Et ulteriore ptō. Nu. sing. ego doctus fueram: tu doctus fueras: ille

doctus rat. Nu. plu. nos docti fueramus: uos docti fuera-
tis: illi docti fuerant. Eodē modo siue promissiuo tpe fu-
turo. Nu. sing. docebor ego: doceberis et docere tu: do-
cebitur ille. Nu. plu. docebimur nos: docebimini uos:
docebuntur illi. Modo imperādi ad secūdā et tertiam
p̄sonā rātū. Nu. sing. docere tu: doceatur ille. Nu. plu.
docemini uos: doceantur illi. Eodē modo tpe futuro.
Nu. sing. docetor tu: docetor et doceatur ille. Nu. plu.
docemini uos: docuntor illi. Modo optādi tpe prae-
senti. Nu. sing. ūt docear ego: ūt docearis tu: ūt doceatur
ille. Nu. plu. ūt doceamur nos: ūt doceamini uos: ūt do-
ceantur illi. Eodē mō tpe p̄tō minusq̄ p̄fecto. Nu. sing.
ūt docerer ego: ūt doceretur tu: ūt doceretur ille. Nu. plu.
ūt doceremur nos: ūt doceremini uos: ūt rētur illi. Eodē
mō tpe p̄tō p̄fecto. Nu. sing. ego ūt doctus sim: tu ūt ctus
sis. ille ūt ctus sit. Nu. plu. nos ūt docti simus: uos ūt cti si-
tis: illi ūt docti sint. Et ulteriore p̄tō Nu. sing. ego ūt do-
ctus fuerim: tu ūt doctus fueris: ille utinam doctus fuerit.
Nu. plu. nos ūt docti fuerimus: uos ūt cti fueritis: illi ūt
cti fuerit. Eodē mō tpe p̄tō plusq̄ p̄fecto. Nu. sing. ego ūt
doctus eēm: tu ūt ctus eēs: ille ūt ctus esset. Nu. plu. nos ūt
docti eēmus: uos ūt cti eētis: illi ūt cti essent. Et ulteriore
p̄tō. Nu. sing. ego ūt doctus fuissē: tu ūt ctus fuissēs: ille ūt
ctus fuisset. Nu. plu. nos ūt docti fuissēmus: uos ūt cti fu-
issetis: illi ūt cti fuisset. Eodē mō tpe futuro. Nu. sing. ūt
ego docear: ūt docearis tu: ūt doceatur ille. Nu. plu. utinā
doceamur nos: utinam doceamini uos: ūt doceantur illi.

c iiii

Mō cōiūgēdi tpe futuro. Nu. sing. cū uel si ego doctus ero
cū uel si tu doctus eris: cum uel si ille doctus erit. Nu. plu.
cū uel si nos docti erimus: cum uel si docti eritis uos: cum
uel si docti erūt illi. Et ulteriore futuro. Nu. sing. cum uel
si doctus ego fuero: cū uel si ctus tu fueris: cū uel si ctus
fuerit ille. Nu. plu. cum uel si docti fuerimus nos: cum
uel si docti fueritis uos: cū uel si docti fuerint illi. Modo ī
finito siue perpetuo tpe præsenti numeris et personis cō
fufis doceri. Eodem modo tpe ptō doctū esse. Et ulte
riore ptō doctū fuisse. Eodē modo tpe futuro doctū iri.
Participia a uerbo patiēdi duo præteriti tpris et futuri: ut do
ctus et docendus. Et cætera talia secundæ coniugationis
sic declinātur. Quædā inueniūtū quæ ī tpe ptō spē pfe
cta et consuetudine aliter pronuntiātū nec non et in ulti
mis gerundi: ut ardeo ardes arsi arsum. maneo manes mā
si māsū. hæreo hæres hæsi hæsum. rideo rides risi risū. sua
deo suades suasi suasū. torqueo torques torsi tortū. mul
geo mulges mulsi mulsū et mulctū. mulceo mulces mul
si mulsū. Et si qua alia inueniūtū his similia modo fa
tendi in prima psona. Itē et alia aliter. neo nes neui netū.
moueo moues moui motū. impleo imples impleui imple
tū. cieo cies ciui citum. et dicitur cio cis. lugeo luges luxi
luetū. frigeo frigēs frixi frictū. augeo auxi auctū. uideo
uides uidī uisum. prandeo prandes prādi pransū. sedeo
sedes sedi sessum. Sunt quæ carēt ultimo gerundi: ut puta
strideo strides stridi. ferueo ferues ferui et ferui. et dici
tur feruo feruis: ut fulgo fulgīs et sono sonis: et lauo la

uis.fulgeo fulges fulxi et fulsi.urgueo-urguesurfi.turgu
co turgues tursi. Quattuor iterant primā syllabā in spe
cie pfecta.mordeo es momordi morsum.spondeo es spo
pondi sponsum.tondeo es totondi tonsum. pendeo es
pependi pensum. Compositio non iterat præsenti cōsue
tutine:ut respondeo respondi.Apud ueteres iterabar:ut
detondeo detotondi.

Vdiō uerbum faciēdi tertiæ coniugatiōis productæ
sic declinatur. Modo fatendi tpe præsenti. Nu.
sing.ego audio:tu audis:ille audit. Nu.plu.nos audi
mus:uos auditis:illi audiunt. Eodē mō tpe ptō minus
quā pfecto.Nu.sing.ego andiebā:tu bas:ille bat.Nu.plu.
audiebamur nos:batis uos:bant illi.Dicebāt ueteres audi
ebā et audibā:ut in futuro audiā et audibo. Eodē mō
tpe ptō pfecto. Nu.sing.ego audiui et audiui:tu isti et au
diisti:ille audiuit et audiit. Nu.plu.nos audiuius:uos
istis et audiistis:illi runt et audiuerē et audierūt. Eodē
modo tpe ptō plusquāpfecto. Nu.sing.ego audiuerā et
audierā:tu ras et audieras:ille rat et audierat.Nu.plu.nos
audiueramus et audieramus:uos audiueratis et ratis: illi
audiuerāt et audierāt. Eodē mō siue promissiuo tpe fu
turo.Nu.sing.ego audiā et olī audibo:tu audies:ille diet.
Nu.plu.nos audiemus:uos audietis:illi audiēt. Modo
īperādi ad secūdā et tertiā psonā tantū tpe præsenti.Nu.
sing.audi tu:audiat ille. Nu.plu.audite uos:audiant
illi. Eodem modo tempore futuro.Nu.sing.audito tu
audito ille. Nu.plu.auditote uos:audiūto illi.

Modo optandi tpe præsenti. Nu. sing. ūt ego audiā: ūt tu audias: ūt audiat ille. Nu. plu. utinā audiamus nos: ūt atis uos: ūt ant illi. Eodē mō tpe ptō minufq̃ pfecto. Nu. sing. utinā ego audirē: utinā tu res: ūt ret ille. Nu. plu. ūt nos audiremus: ūt uos retis: ūt rent illi. Eodem mō tpe ptō pfecto. Nu. sing. ūt ego audiueri et audieri: ūt tu ris et audieris: ūt audiuerit ille et audierit. Nu. plu. ūt nos audiuerimus et audierimus: ūt uos audiueritis et audieritis: utinā audiuerint illi et audierint. Eodē mō tpe ptō plusq̃ pfecto. Nu. sing. utinā ego audiuiſſē et audiſſē: utinā tu audiuiſſes et audiſſes: utinā audiuiſſet ille et audiſſet. Numeri plu. ūt audiuiſſemus nos et audiſſemus: ūt uos iſſetis et audiſſetis: ūt iſſent illi et audiſſent. Eodē mō tpe futuro. Nu. singu. ūt ego audiā: ūt tu dias: ūt diat ille. Nu. plu. utinā nos audiamus: ūt uos atis: utinā ant illi. Modo coniungēdi tpe futuro. Nu. sing. cum uel ſi ego audiero et audiero: cum uel ſi tu audiueris et audieris: cum uel ſi audiuerit ille et audierit. Nu. plu. cum uel ſi audiuerimus nos et audierimus: cū uel ſi audiueritis uos et audieritis: cū uel ſi audiuerint illi et audierint. Modo infinito ſiue perpetuo numeris et pſonis cōfuſis tpe præsenti audire. Eodē mō tpe ptō audiuiſſe uel audiſſe. Eodē modo tpe futuro auditum ire uel auditurū eſſe. Gerūdi uel participalia uel ſuppina uerba ſunt: audiendi audiēdo audiēdū: auditū. Participale tātū auditu. Participia ab hoc uerbo faciendi duo: præsentiſ tpiſ et futuri: audiens auditurus. nomen auditor: appellatio auditio.

Vdior uerbum patiendi sic declinatur. Modo fatē
di tpe præsenti. Nu. sing. audior ego: audiris uel au /
dire tu: auditur ille. Nu. plu. audimur nos: audimini uos
audiuntur illi. Eodem mō tpe ptō minusquā pfecto. Nu.
sing. audiebar ego: audiebaris tu: audiebatur ille. Nu. plu.
audiebamur nos: audiebamini uos: audiebantur illi. Eo
dem mō tpe ptō pfecto. Nu. sing. ego auditus sum: tu
auditus es: ille auditus est. Nu. pluralis: nos auditi sumus
uos auditi estis: illi auditi sūt. Et ulteriore ptō ego auditus
fui: tu auditus fuisti: ille auditus fuit. Nu. pluralis: nos au
diti fuimus: uos auditi fuistis: illi auditi fuerūt et fuere.
Eodem mō tempore præterito plusquā pfecto. Nu. sing.
ego auditus eram: tu auditus eras: ille auditus erat. Nūeri
plu. nos auditi eramus: uos auditi eratis. illi auditi erant.
Et ulteriore præterito plusquā pfecto. Numeri singularis
ego auditus fueram: tu auditus fueras: ille auditus fuerat
Numeri pluralis: nos auditi fueram: uos auditi fueratis
illi auditi fuerant. Eodem modo siue promissiuo tempo
re futuro. Numeri singularis: ego audiar: tu audieris uel
audiere: ille audietur. Nūeri pluralis: nos audiemur: uos
audiemini: illi audientur.
Modo imperatiuo tempore præsenti ad secundā et tertiā
personam tantum. Nūeri singularis: audire tu: audiatur
ille. Numeri pluralis: audimini uos: audientur illi. Eodē
modo tpe futuro. Numeri sing. auditor tu: auditor ille.
Nu. plu. audiminor uos: audiūtor illi. Modo optatio
tempore præsenti. Numeri singularis: utinā audiar ego:

ūt audiaris tu: uel audiare: ūt audiatur ille. Nu. plu. ūt
 audiamur nos: ūt audiamini uos: ūt audiātur illi. Eodē
 mō tpe ptō minusq̃ pfecto. Nu. sing. ūt audirer ego: ūt au
 direris tu uel audirere: ūt audiretur ille. Nu. plu. ūt au
 diremur nos: ūt audiremini uos: ūt rētur illi. Eodem mō
 tpe ptō pfecto. Nu. sing. ūt auditus sim ego: ūt auditus
 sis tu: utinā auditus sit ille. Numeri pluralis utinam nos
 auditi simus: ūt uos auditi sitis: ūt illi auditi sint. Et ulte
 riore ptō Nu. sing. ūt auditus fueri: ūt tus fueris: ūt tus fu
 erit. Nu. plu. ūt auditi fuerimus: ūt auditi fueritis: ūt iti fu
 erint. Eodē mō tpe ptō plusquā pfecto. Nu. sing. ūt au
 ditus eēm ego: ūt auditus esses tu: ūt tus eēt ille. Nu. plu.
 ūt nos auditi essemus: ūt uos auditi essetis: ūt illi iti essent
 Et ulteriore ptō plusquā pfecto. Nu. singu. ūt ego auditus
 fuissēm: ūt tu auditus sses: ūt ille auditus sset. Nu. plu. uti
 nā nos auditi fuissēmus: ūt uos auditi ssetis: ūt illi auditi
 fuissent. Eodē modo tpe futuro. Nu. sing. ūt audiar ego
 utinā audiaris et are tu: utinā audiatur ille. Nu. plu. ūt au
 diamur nos: utinā mini uos: utinā antur illi. Modo cōiū
 gēdi tpe futuro. Nu. sing. cū auditus ero ego: cū tu audi
 tus eris: cum ille auditus erit. Nu. plu. cum nos auditi eri
 mus: cum uos auditi eritis: cum illi auditi erunt.
 Et ulteriore futuro. Nūeri sing. cum uel si ego auditus fue
 ro cū uel si tu auditus fueris: cū uel si ille auditus erit. Nu.
 plu. cum uel si nos auditi fuerimus: cum uel si uos auditi
 fueritis: cum uel si illi auditi fuerint.
 Mō īfinito tpe præsenti nūeris et psonis confusis. audiri.

Eodē modo tēpore prāterito: auditū esse. Et ulteriore prāterito auditum fuisse.

Eodē modo tēpore futuro: auditum iri.

Participia ab hoc uerbo patiendi nascuntur duo prāteriti tēporis et futuri: auditus et audiēdus. Sic et cātera talia tertiā cōiugationis productā declinātur. uerum quādā discrepant in specie perfecta et ultimo gerūdi: ut puta. farcio farssi farctum. haurio hausi haustum. sentio sensi sensum. sepio sepsi septum. cambio campsi campsum. inde campso campsas. salio salui saltum. insilio insilui insultū. Desilio desilui desultū. uincio uinxi uinctum. fancio fāxi fāctum. aperio aperui apertum. Et uēit a pario quod erat eiūsdem cōiugationis. Amicio amicui amictum. cōperio cōperui et cōperi cōptum. inuenio iueni inuentum. Inest etiam in his analogia: ut haurio etiā hauriui. cābio cambiui. amicio amiciui. salio salui. reperio geminat. p. ut repperi. uincio uiciui. fancio fanciui.

Lego uerbū tertiā coniugationis correptā sic declinatur. Modo fatēdi tēpore prāsenti. Nūeri singularis. ego lego: tu legis: ille legit. Nūeri plu. nos legimus: uos legitis illi legunt.

Eodē mō tpe prāterito minuscūperfecto. Nūeri singularis ego legebā: tu legebas: ille legebat. Nūeri plu. nos legebamus: uos legebatis: illi legebant.

Eodē mō tpe prāterito perfecto. Nūeri sing. ego legi: tu legisti: ille legit. Nūeri plu. nos legimus: uos legistis: illi legerunt et legere.

Eodē mō tpe präterito plusq̃perfecto. Numeri sing. ego legeram: tu legeras: ille legerat. Numeri plu. nos legeramus: uos legeratis: illi legerant.

Eodē modo siue promissi uo tēpore futuro. Numeri sing. ego legam: tu leges: ille leget. Numeri plu. nos legemus uos legetis: illi legent.

Modo imperandi tpe præsenti ad secundam et tertiā personā tantū. Numeri sing. lege tu: legat ille. Numeri pluralis. legite uos legant illi.

Eodē modo tēpore futuro. Numeri sing. legito tu: legito ille. Numeri plu. legitote uos: legunto illi.

Mō optādī tēpore præsenti. Nūeri sing. utinā ego legam: utinam tu legas: utinam ille legat. Numeri plu. utinā nos legamus: utinā uos legatis: utinam illi legant.

Eodē mō tpe präterito minusq̃perfecto. Numeri sing. utinā ego legerē: utinā tu legeres: utinā ille legeret. Nūeri plu. utinā nos legeremus: utinā uos legeretis: utinā illi legerēt. Eodē mō tpe präterito pfecto. Nu. sing. utinā ego legerī: utinā tu legeris: utinā ille legerit. Numeri plu. utinā nos legerimus: utinā uos legeritis: utinā illi legerit.

Eodē mō tpe präterito plusq̃perfecto. Nu. sing. utinā ego legissē: utinā tu legisses: utinā ille legisset. Nu. plu. utinā nos legissemus: utinā uos legissetis: utinā illi legisset.

Eodē mō tpe futuro. Nu. sing. utinā ego legā utinā tu legas: utinā ille legat. Nu. plu. utinā nos legamus: utinā uos legatis: utinā illi legāt. Mō cōiūgēdi tpe futuro. Nu. sig. cū uel si ego legero, cū uel si tu lege

ris:cū uel si ille rit. Nu. plu.cū uel si nos legerimus:cū
uel si uos ritis:cū uel si illi rit. Mō īfinito siue ppetuo nu
meris et plōis cōfufis tpe præsēti legere. Eodē mō tpe ptō
legisse. Eodē mō tpe futuro lectū ire et cturū eē. Gerūdi
uel picipalia uel supina uerba sūt. legēdi do dū:lectū:p
ticipale tantū lectu. Participia nascūtur ab hoc uerbo
faciēdi duo præsētis tps et futuri:ut legēs lecturus.nomē
lector:appellatio lectio.

Egor uerbū patiēdi sic decliatur. Mō fatēdi tpe
præsēti.Nu.sing.ego legor:tu eris uel ere:ille legitur.
Nu.plu.nos legimur:uos mini:illi legūtur. Eodē mō
tpe ptō minusq̄pfecto.Nu.sing.legebar ego.tu baris:ba
tur ille. Nu.plu.legebamur:bamini uos:bātur illi. Eo
dē mō tpe ptō pfecto:lectus ego sū:tu ctus es:ctus ille ē.
Nu.plu.nos lecti sumus:uos cti estis:illi cti sūt. Et ulterio
re ptō pfecto:lectus ego fui:tu ctus fuisti:ctus ille fuit.
Nu.plu.nos lecti fuimus:uos cti fuistis:illi cti fuerūt et fue
re. Eodem mō tpe ptō plusq̄perfecto.Nu. sing. lectus
ego erā:tu ctus eras:ctus ille erat. Nu.plu.lecti nos era
mus:cti uos eratis:cti illi erant. Et ulteriore präterito
plusquā pfecto.Nu.sing.lectus ego fuerā:tu ctus fueras
ctus ille fuerat. Numeri plu.lecti nos fueraus:cti uos
fueratis:cti illi fuerant. Eodē modo siue promissiuo tē
pore futuro.Nu.sing.legar ego:tu legeris:legetur ille.
Nu.plu.nos legemur:uos legemini:legentur illi.
Modo imperandi tempore præsenti ad secundam et terti
am personā.Nu.sing.legere tu.legatur ille. Nūeri.plu.

legimini uos: legantur illi.

Eodem modo tpe futuro. Nūeri singularis: legitor tu: legitor ille. Numeri pluralis. uos legiminor: leguntur illi.

Modo optādi tpe praesenti. Nūeri singu. utinā ego legar: utinā legaris tu: utinā legatur ille. Nūeri plu. utinā legamur nos: utinā uos legamini: utinā legantur illi.

Eodē modo tpe praeterito minusq̃perfecto. Nūeri singularis: utinā ego legerer: utinā legereris uel legerere tu: utinā legeretur ille. Nūeri plu. utinā legeremur nos: utinā legeremini uos: utinā legerentur illi.

Eodē modo tēpore praeterito pfecto. Nūeri singularis: utinā ego lectus sim: utinā tu lectus sis: utinā ille lectus sit. Numeri pluralis: utinā nos lecti simus: utinā uos lecti sitis: utinā illi lecti sint.

Et ulteriore praeterito perfecto. Numeri singularis: utinā lectus ego fuerim: utinā tu lectus fueris: utinā ille lectus fuerit. Numeri plu. utinā nos lecti fuerimus: utinā uos lecti fueritis: utinā illi lecti fuerint.

Eodē modo tēpore futuro. Numeri singularis: utinā legar ego: utinā tu legaris: utinā legatur ille. Numeri plu: utinā nos legamur: utinā uos legamini: utinā legantur illi.

Modo coniungendi tpe futuro Numeri singularis: cū uel si ego lectus ero: cum uel si tu lectus eris: cum uel si ille lectus erit. Numeri plu. cum uel si nos lecti erimus: cum uel si uos lecti eritis: cum uel si illi lecti erūt. Et ulteriore futuro. Numeri singula. cum uel si ego lectus fuero: cum

uel si tu lectus fueris: cum uel si ille lectus fuerit. Nūc-
ri pluralis. cum uel si nos lecti fuerimus: cum uel si uos le-
cti fueritis: cum uel si illi lecti fuerint.

Modo infinito siue perpetuo tēpore præsenti numeris et
personis confusis legi. Eodem modo tpe pto lectū esse.
Et ulteriore præterito lectum fuisse. Eodē modo tpe futu-
ro lectum iri.

Participia deducuntur ab hoc uerbo patiendi duo: præte-
riti temporis et futuri: ut lectus et legendus.

Et cætera talia quæ sunt tertiæ coniugationis correptæ sic
declinantur. Quæ dā in specie perfecta discrepant et i ul-
timo gerundi: ut puta. bibo bibi bibitum. scabo scabi: lābo
lābi: frāgo fregi fractū: ago egi actū: fugio fugi fugitum
pāgo pepigi pactum: facio feci factū: parco pepci et parsi:
parsū: iacio ieci iactū: uico uici uictum: scindo scidi scissū
pando pandi passum: mando mādi manditū: fodio fodi
fossū: emo emi emptū. Et composita ab emo cano ceci-
ni cantum. Compositio aliter: ut succino succinui succen-
tū: uenio ueni uentum: ueneo ueni uenditū: rumpo rupi
ruptum: capio coepi captū: et compositio habet deceptū
linquo liqui licitum: inquo inquit: pario pepi partū. cōpo-
sitio mutat litterā. compio compi comptū: demo dēpsi
demptum: ludo lusi lusum: cudo cudi et cussi cussum: tē-
no tempsti temptum: premo pressi pressum: quatio quassū
quassum: cedo cessi cessum: occido occidi et occisi: ut pō-
peius ait occisum: repo repsi reptum. carpo carpsi carptū
sculpo sculpsi sculptum: nubo nupsi nuptum: gero gessi
d

gestum. mergo merſi merſum. ſpargo ſparſi ſparſum. la-
ceſſo laceſſui et laceſſi laceſſitum. faceſſo faceſſi quod ſi-
gnificat abire. paſco paui paſtum. creſco creui cretū. cer-
no creui cretum. ſterno ſtraui ſtratum. ſapio ſapui et ſa-
piui ſapitū. peto petiui et petii petitum. pluo ut Varro ait
plui plutum. ſtatuo ſtatuſi ſtatutum. ſternuo ſternui ſter-
nutum. fluo fluxi fluxum. ſtruo ſtruxi ſtructurum. gigno
genui genitum. pono poſui poſitum. pecto pexui pexum.
necto nexui nexum. ueteres dixerunt nexi pexi. excello ex-
cellui. pinxo pinxui piſtum. aſpicio aſpexi aſpectum. un-
guo unxi unctum. coquo coxi coctum. pellicio pellexi
pelectum. tango tetigi tactum. dixere ueteres tanxi. tego
texi tectum. ſugo ſuxi ſuctum. cingo cinxi cinctum. tra-
ho traxi tractum. pergo perrexī perrectum. ſurgo ſurre-
xi ſurrectum. conquiſco conquieſſi. pungo pupugi pun-
ctum.

Sunt in hac coniugatione uerba quæ iterant primam ſylla-
bam ſpeciei perfecti: ut Curro cucurri curſum. diſco didi-
ci. pungo pupugi. pendo pependi. tendo tetendi. poſco
popoſci. Et quædam alia confuſe: ut pello pepuli. cano ce-
cini. fallo feſelli. cado cecidi.

Sunt alia quæ iterant ultimam: ut trado tradidi.

Quædam addita præpoſitione etiam iterant: ut depoſco
depopoſci. ediſco edidici. præcurro præcucurri. Verba ſi-
milis in ſpecie perfecta. acuo aceo acui. frigeo frigo frixi.
fulgeo fulgo fulſi. cerno creſco creui. pauco paſco paui.
ſto ſiſto ſteti. fero tollo tuli et tetuli. pendeo pendo pe-

pendi. pādo patior passus sum. Verro Verto patiēdi uer-
sus sum.

Sunt uerba quorum rectus non facile reperitur: ut furis fu-
rit: ouas ouat: roras rorat inquis inquit: faris uel fare fa-
tur. daris uel dare datur.

Aliquando species perfecta aliūde uenit: ut furio insaniui-
ferio percussi. fero tuli. uescor pastus sum. arguor conui-
ctus sum. tollo substuli. ueneo uenditus sum.

Aliquando species perfecta aliter ualet quam iudicat: ut ce-
natus sum: pransus sum: iuratus sum.

Deponentia sic se habent. ordior orsus sum: loquor locu-
tus sū: labor lapsus sū: paciscor pactus sū et pepigi: profi-
ciscor profectus sum: nāciscor nactus sū: irascor iratus sū.

Et cætera talia pauca sunt quæ discrepant: ut defatiscor de-
fessus sum. comminiscor commentus sum. adipiscor ade-
ptus sum. reminiscor caret specie perfecta: fruor fruitus
et fretus sum.

Ero uerbum defectiuum naturæ faciendi sic decli-
natur.

Modo fatendi tempore præsentis. Numeri singularis. ego
fero: tu fers: ille fert. Numeri pluralis: nos ferimus: uos
fertis: illi ferunt.

Eodem modo tempore præterito minusquā perfecto. Nu-
meri singularis. ego ferebam. tu ferebas: ille ferebat.

Numeri pluralis. nos ferebamus: uos ferebatis: illi fere-
bant.

dii

Eodem modo specie perfecta temporis præteriti. Numeri singularis. ego tuli: tu tulisti: ille tulit. Numeri pluralis. tulimus nos: tulistis uos: tulerunt et tulere illi.

Eodē modo tēpore præterito plusquā perfecto. Nūeri singularis. ego tuleram: tu tuleras: ille tulerat. Numeri pluralis. nos tuleramus: uos tuleratis: illi tulerant.

Eodem modo tēpore futuro. Numeri singularis. ego feram tu feres: ille feret. Numeri pluralis. nos feremus: uos feretis: illi ferent.

Imperandi modo tēpore præsentis ad secundā et tertiā personā. Numeri singularis. fer tu: ferat ille. Nūeri pluralis. ferte uos: ferant illi.

Eodem modo tpe futuro. Nūeri singu. ferto tu: ferto ille. Numeri pluralis. fertote uos: ferunto illi.

Modo optandi tpe præsentis. Numeri singularis. utinā ego feram: utinā tu feras: utinā ille ferat. Numeri pluralis. ut nos feramus: utinam uos feratis: utinam illi ferant.

Eodē modo tpe præterito minusquā perfecto. Numeri singularis: utinā ego ferrem: utinā tu ferres: utinam ille ferret. Numeri pluralis. utinā nos ferremus: utinam uos ferretis: utinam illi ferrent.

Eodem modo tpe præterito perfecto. Numeri singularis. utinam ego tulerim: utinā tu tuleris: utinā ille tulerit.

Numeri pluralis. utinam nos tulerimus: utinam uos tuleritis: utinam illi tulerint.

Eodē modo tpe præterito plusquā perfecto. Numeri sing. utinā ego tulissem: utinā tu tulisses: utinam ille tulisset.

Nu. plu. ūt nōs tuliffemus: ūt uos tuliffetis: ūt illi tuliffet.
Eodē modo tempore futuro. Numeri fīgularis. utinā ego
feram: utinam tu feras: utinā ille ferat. Numeri plura
lis. utinam nos feramus: utinā uos feratis: utinā illi ferāt.
Modo coniungendi tēpore futuro. Numeri fīgularis. cū
uel fi ego tulerō. cū uel fi tu tuleris. cum uel fi ille tulerit.
Numeri pluralis. cum uel fi nos tulerimus. cum uel fi uos
tuleritis. cum uel fi illi tulerint.

Modo infinito numeris et personis confusis tempore prae
fenti ferre. Eodē modo tempore praeterito tuliffe. Eodem
modo tempore futuro: latum ire et laturum esse.

Gerundi uel participalia: et supina uerba sunt. ferendi. fe
rendo: ferendum: latum.

Participia nascuntur ab hoc uerbo faciendi duo: praesentis et
futuri tēpore: ut ferēs et laturus. nomē lator. appellatio latō.

Error uerbū patiendi sic declinatur. Modo faten
di tēpore praesentis. Numeri fīgularis. ego feror: tu
ferris: ille fertur. Numeri pluralis. nos ferimur: uos fe
rimini: illi feruntur.

Eodē tēpore praeterito minusq̃ perfecto. Numeri singu. ego fe
rebār: tu ferebaris uel ferebare: ille ferebatur. Numeri
pluralis. nos ferebamur: uos ferebamini: illi ferebantur.

Eodē mō tēpore p̃tō. Nu. singu. ego latus sū: tu latus es: ille latus
est. Nu. pluralis. nos lati sumus: uos lati estis: illi lati sūt.

Et ulteriore p̃tō. Nu. singu. ego latus fui: tu latus fuisti: ille
latus fuit. Nu. plu. nos lati fuimus: uos lati fuistis: illi la
ti fuerūt et fuere. Eodem mō tēpore p̃tō plusquā p̃fecto.

d iii

Nūeri singula. ego latus erā: tu latus eras: ille latus erat.
 Nūeri plu. nos lati eramus: uos lati eratis: illi lati erant.
 Et ulteriore prateriō plusquāpfecto. Numeri sing. ego la-
 tus fueram: tu latus fueras: ille latus fuerat. Nūeri plu.
 nos lati fueramus: uos lati fueratis: illi lati fuerant.
 Eodē mō siue promissiūo tpe futuro. Nu. sing. ego ferar: tu
 fereris: ille feretur. Nu. plu. feremur: feremini: ferentur.
 Mō imperādi tpe præsenti ad secūdā et tertiā psonā tātū
 ferre tu: feratur ille. Nu. plu. ferimini uos: ferantur illi.
 Eodē mō tpe futuro. Nu. sing. fertor tu: fertor ille. Nu.
 plu. ferimur uos: feruntur illi. Modo optādi tpe præs-
 senti. Nu. sing. ūt ego ferar: ūt tu feraris: ūt ille feratur.
 Nu. plu. nos ūt feramur: uos ūt feramini: ūt illi ferantur.
 Eodē mō tpe prō minusquāpfecto. Nu. sing. ūt ego ferrer: ūt
 tu ferreris: ūt ille ferretur. Nūeri plu. ūt nos ferremur
 ūt uos feremini: ūt illi ferrentur. Eodē mō tpe prō p-
 fecto. Nu. sing. ūt ego latus sim: ūt tu latus sis: ūt ille latus
 sit. Nu. plu. ūt nos lati simus: ūt uos lati sitis: ūt illi lati
 sint. Et ulteriore prō pfecto. Nu. sing. ūt ego latus fue-
 ri: ūt tu latus fueris: ūt ille latus fuerit. Nu. plu. ūt nos
 lati fuerimus: ūt uos lati fueritis: ūt illi lati fuerint.
 Eodē mō tpe prō plusquāpfecto. Nu. sing. ūt ego latus es-
 ūt tu latus esses: ūt ille latus esset. Nu. plu. ūt nos lati
 essemus: ūt uos lati essetis: ūt illi lati essent. Et ulterio-
 re prō plusquāpfecto. Nu. sing. ūt ego latus fuisset: ūt tu
 latus fuisses: ūt ille latus fuisset. Nu. plu. ūt nos lati fui-
 semus: ūt uos lati fuissetis: ūt illi lati fuissent. Eodē mō
 tpe futuro. Nu. sing. ūt ego ferar: ūt tu feraris: ūt ille fera-

tur. Nu. plu. ut nos feramur: ut uos feramini: ut illi feratur. Mō cōiūgēdi tpe futuro. Nu. sing. cū uel si ego latus ero: cū uel si tu latus eris: cū uel si ille latus erit.

Nu. plu. cū uel si nos lati erimus: cū uel si uos lati eritis: cū uel si illi lati erūt. Et ulteriore futuro. Nu. sing. cū uel si ego latus fuero: cū uel si tu latus fueris: cū uel si ille latus fuerit. Nu. plu. cū uel si nos lati fuerimus: cū uel si lati uos fueritis: cū uel si illi lati fuerit. Mō īfinito tpe præsēti nūeris et psonis cōfufis: ferri. Eodē mō tpe ptō latū eē. Et ulteriore ptō latū fuisse. Eodē mō tpe futuro: latum iri. Participia nascuntur ab hoc uerbo patiendi duo præteriti tps et futuri: ut latus: ferendus.

Audeo uerbū neutro passiuū sic declinatur. Mō factēdi tpe præsēti. Nu. sing. gaudeo ego: tu gaudes: ille gaudet. Nu. plu. nos gaudemus: uos tis: illi dent. Eodē mō tpe ptō minusq̄ pfecto. Nu. sing. ego gaudebā: tu bas ille debat. Nu. plu. nos gaudebamus: uos batis: illi bant. Eodē mō tpe pfecto. Nu. sing. ego gauisus sū: tu sus es: ille sus est. Nu. plu. nos gauisi sumus: uos uisi estis: illi uisi sūt. Et ulteriore ptō pfecto. Nu. sing. ego gauisus fui: tu isus fuisti: ille gauisus fuit. Nūeri plu. nos gauisi fuimus: uos uisi fuistis: illi gauisi fuerūt et fuere. Eodē mō tpe ptō plusq̄ pfecto. Nu. sing. ego gauisus erā: tu sus eras: ille sus erat. Nu. plu. nos gauisi eramus: uos uisi eratis: illi gauisi erāt. Et ulteriore ptō plusq̄ pfecto. Nu. sig. ego gauisus fuerā: tu gauisus fueras: ille gauisus fuerat. Nūeri pluralis. nos gauisi fueramus: uos gauisi fueratis: illi gauisi fuerāt. Eodē mō siue promissiuo tempore futuro. Nūeri singularis

d iiii

ego gaudebo:tu gaudebis:ille gaudebit. Numeri plu-
ralis.nos gaudebimus:uos gaudebitis:illi gaudebunt.
Modo imperādi tpe præsenti ad secundā et tertiā personā
Numeri singularis.gaude tu:gaudeat ille. Nūeri plu-
ralis.gaudete gaudeant.Eodē modo tpe futuro Numeri
singularis:gaudeto tu:gaudeto ille. Nūeri pluralis.gau-
detote uos:gaudento illi.
Modo optandī tpe præsenti.Numeri singularis.utinā ego
gaudeam:utinā tu gaudeas:utinā ille gaudeat. Nume-
ri pluralis.utinā nos gaudeamus:utinā uos gaudeatis:uti-
nam illi gaudeant.
Eodē modo tpe præterito minusq̃perfecto.Numeri singu-
laris.utinā ego gauderē:utinā tu gauderes:ūt ille gaude-
ret. Numeri pluralis.utinā nos gauderemus:utinā uos
gauderetis:utinam illi gauderent.
Eodē modo tpe præterito pfecto.Numeri singularis.utinā
ego gauisus sim:utinā tu gauisus sis:ūt ille gauisus sit.
Numeri pluralis.utinā nos gauisi simus:utinā uos gauisi
sitis:utinam illi gauisi sint.
Et ulteriore præterito pfecto.Numeri sing.ūt ego gauisus
fuerim:ūt tu gauisus fueris:ūt ille gauisus fuerit.Nūeri
plu.ūt nos gauisi fuerimus:ūt uos gauisi fueritis:ūt illi
gauisi fuerint. Eodē mō tpe ptō plusquā pfecto. Nūe-
ri sing.ūt ego gauisus eēm.ūt tu gauisus esses.ūt ille ga-
uisus esset. Nūeri plura.ūt nos gauisi essemus:ūt uos
gauisi essetis:utinam illi gauisi essent.
Et ulteriore ptō plusquamperfecto.Nu.sing.ūt ego gauisus

fuissem: ut tu gaudis fuisses: ut ille gaudis fuisset. Nu.
plu. ut nos gaudis fuissimus: ut uos gaudis fuissetis: ut illi
gaudis fuissent. Eodē modo tpe futuro. Nūeri singu.
ut ego gaudeā: ut tu gaudeas: ut ille gaudeat. Nu. plu.
ut nos gaudeamus: ut uos gaudeatis: ut illi gaudeant.

Modo cōiūgendi tpe futuro. Nūeri sing. cū uel si gaudis
ero: cū uel si gaudis eris: cū uel si gaudis erit. Nu. plu.
cum uel si nos gaudis erimus: cū uel si gaudis eritis: cū uel
si gaudis erunt. Et ulteriore futuro. Nūeri sing. cū uel
si gaudis fuero: cū uel si gaudis fueris: cū uel si gaudis
fuerit. Nūeri pluralis. cū uel si gaudis fuerimus nos: cū
uel si gaudis fueritis uos: cum uel si illi gaudis fuerint.

Modo infinito tpe præsenti nūeris et psonis cōfusis: gau-
dere. Eodē mō tpe ptō: gaudis esse. Et ulteriore ptō ga-
uis fuisse. Eodē mō tpe futuro: gaudis ire et gaudis
esse. Gerūdi uel picipalia et supina uerba sūt: gaudēdi:
gaudēdo: gaudēdū: gaudis. Participia ab hoc uerbo neu-
tro patiēdi nascūtur duo: præsenti tps et futuri: ut gau-
dēs et gaudis: appellatio gaudiū.

Sic declinantur audeo: fio: fido: et soleo. nā in specie pfecta
habēt ausus sum: cuius præsens et futurū optandi est du-
plex: ut ut audeā et ausim: factus sum: fesus sū: solitus sū:
ueteres dixerūt solui: ut ait Varro.

Olo uerbum neutrum sic declinatur. Modo fatē
di tpe præsenti. Nu. sing. uolo ego: tu uis: ille uult.

Numeri pluralis. uolumus nos: uultis uos: uolunt illi.

Eodē mō tpe ptō ininufpfecto. Nūeri sing. ego uolebā:

tu uolebas: ille uolebat. Nu. plu. nos uolebamus: uos uolebatis: illi uolebāt. Eodē mō ptō pfecto. Nu. sing. ego uolui: tu uoluisti: ille uoluit. Nu. plu. nos uoluimus: uos uoluistis: illi uoluerūt et uoluere. Eodē mō tpe ptō plusquā pfecto. Nu. sing. ego uoluerā: tu uolueras: ille uoluerat. Nu. plu. nos uolueramus: uos uolueratis: illi uoluerāt. Eodē mō siue promissiuo tpe futuro. Nu. sing. ego uolam: tu uoles: ille uolet. Nu. plu. nos uolemus: uos uoletis: illi uolent. Mō imperādi tpe præsenti ad secūdā et tertiā psonā. Nu. sing. fac uelis tu: fac uelit ille. Nu. plu. fac uelit is uos: fac uelit illi. Compositio admittit in præsenti. noli tu: nolite uos. Et in futuro: nolito tu. Modo optādi tpe præsenti. Nu. sing. ūt ego ueli: ūt tu uelis: ūt ille uelit. Nu. plu. ūt uelimus nos: ūt uelit is uos: ūt uelint illi. Eodē modo tpe ptō minusquā pfecto. Nu. sing. ūt ego uellē: ūt tu uelles: ūt ille uellet. Nu. plu. ūt nos uellemus: ūt uos uelletis: ūt illi uellēt. Eodē mō tpe ptō pfecto. Nu. sing. ūt ego uolueri: ūt uolueris tu: ūt uoluerit ille. Nu. plu. ūt nos uoluerimus: ūt uos uolueritis: ūt illi uoluerit. Eodē mō tpe ptō plusquā pfecto. Nu. sing. ūt ego uoluissē: tu ūt is: ūt ille isset. Nu. plu. ūt nos uoluissēmus: ūt uos uoluissetis: ūt illi issēt. Eodē mō tpe futuro. Nu. sing. ūt ego ueli: ūt tu uelis: ūt ille uelit. Nu. plu. ūt nos uelimus: ūt uos uelit is: ūt illi uelint. Modo cōiūgēdi tpe futuro. Nu. sing. cū uel si ego uoluero cū uel si tu uolueris: cū uel si ille uoluerit. Nu. plu. cum uel si nos uoluerimus: cū uel si uos uolueritis: cū uel si illi

uoluerit. Mō ifinito tpe præfeti nūeris et pſōis cōfuſis
uelle. Eodē mō tpe ptō: uoluiſſe. Participiū præfētis tpi
tātum: uolens: ſic et nollens.

Eo uerbum neutrum ſic declinatur. Modo fatendi tē-
pore præſenti. Numeri ſing. ego eo: tu iſ: ille it. Nu. plu-
ralis: nos imus: uos itis: illi eunt.

Edē mō tpe ptō minusquā perfectō Nu. ſing. ego ibam: tu
ibas: ille ibat. Nu. plu. nos ibamus: uos ibatis: illi ibant.

Eodē mō tpe ptō perfectō. Nu. ſing. ego iui: tu iuiſti et iuiſti:
ille iuit et iit. Nu. plu. nos iuimus: uos iuiſtis et iſtis: illi
iuerūt iuere et ierunt. Eodē modo tpe ptō pluſquā perfectō. Nu. ſing. ego iuerā: et ierā: tu iueras et ieras: ille iuerat
et ierat. Nu. plu. nos iueramus et ieramus: uos iueratis
et ieratis: illi iuerāt et ierāt. Eodē mō ſue promiſſi uo

tpe futuro. Nu. ſing. ego ibo: tu ibis: ille ibit. Nu. plu.
nos ibimus: uos ibitis: illi ibunt. Veteres etiā dīxere: iā
ies: iiet. Modo imperandi tpe præſenti ad ſecundam

et tertiā perſonā. I tu: eat ille. Nu. plu. ite uos: eāt illi.

Eodē modo tpe futuro. Nu. ſing. ito tu: ito ille. Nu. plu.
itote uos: eunto et iunto illi.

Modo optādi tempore præſenti. Numeri ſingularis. utinā
eam ego: utinam eas tu: utinam eat ille. Numeri plura-
lis: utinā eamus nos: utinā eatis uos: utinam illi eant.

Eodem modo tempore præterito minusquā perfectō. Nu-
meri ſingularis: utinam irem ego: utinā tu ires: utinam
iret ille. Numeri pluralis: utinam iremus nos: utinam
iretis uos: utinam irent illi.

Eodē modo tempore präterito pfecto. Numeri singularis
utinā ego iuerim et ierim: utinā tu iueris et ieris: utinam
ille iuerit et ierit. Numeri plu. utinā nos iuerimus et ie
rimus: utinā uos iueritis et ieritis: utinā illi iuerit et ierint.

Eodē modo tpe präterito plusq̄ pfecto. Numeri singularis:
utinam ego iuissē et issem: utinā tu iuissēs et isses: utinā
ille iuisset et isset. Nūeri pluralis. utinā nos iuissēmus
et issemus: ūt uos iuissetis et issetis: ūt illi iuissēt et issent.

Eodē mō tpe futuro. Numeri singularis: utinā ego eam: ūt
tu eas: utinā ille eat. Numeri pluralis. utinā nos eamus
utinam uos eatis: utinam illi eant.

Modo coniūgendi tpe futuro. Numeri singularis. cum uel
si iuero et iero: cū uel si iueris et ieris: cum uel si iuerit et ie
rit. Nu. plu. cū uel si iuerimus et ierimus: cum uel si iue
ritis et ieritis: cum uel si iuerint et ierint.

Modo īfinito tpe præsenti nūeris et psonis confulis ire. Eo
dē mō tpe ptō: iuisse et isse. Eodē mō tpe futuro: itū ire et
iturū esse. Gerūdi pticipaliaque et supina uerba sūt hac
eundī: eūdo: eūdū: itum. pticipale tantū: itū. Participia ab
hoc uerbo neutro nascūtur duo: præsentis tps et futuri
ut iens huius eūtis: et iturus. Sic declinātur cōposita eiuf
dē: ut redeo adeo. Edo uerbum faciendi differt a cæteris
uerbis tertiæ coniugationis correptæ in aliquot uocibus
ut ego edo: tu es: ille ē: ego comedo tu comes: ille comest.
Et ī ptō minusq̄ pfecto optandi et cōiūgēdi. utinam ego
essē: utinam tu esses: utinam ille esset: utinā ego comes
sem: ūt tu comesēs: ūt ille comesset. Et sic ī multitudine.

In modo imperādi tpe præsenti. este comeste. tpe futuro. esto comesto. his uocibus. M. Cato sæpenumero utitur. ualeat etiam et in eo analogia. Sunt uerba uocis tertiæ personæ et numeri singularis. ipso tamē significatu numeris et personis confusis quæ sic declinātur.

Modo fatendi tpe præsenti penitet. Eodē modo tpe præterito minusquā perfectō: penitebat. Eodē modo tpe pto perfectō: penituit. Eodē modo tpe præterito plusquā perfectō penituerat. Eodē modo tpe futuro: penitebit.

Modo imperādi tēpore præsenti et futuro: peniteat. Modo optādi tpe præsenti: utinā peniteat. Eodē modo tēpore pto minusquā perfectō: utinā peniteret. Eodē mō tēpore præterito perfectō: utinā penituerit. Eodē modo tēpore præterito plusquā perfectō: utinā penituisset. Eodem modo tpe futuro: utinā peniteat. Modo coniungēdi tpe futuro: cum uel si penituerit. Modo infinito tpe præsenti penitere. Eodē modo tpe præterito penituisse.

Sunt uerba quæ ab aliis nascuntur uocis patiēdi etiā numeris ac personis confusis quæ sic declinātur. Modo fatendi tpe præsenti: legitur. Eodē modo tpe præterito minusquā perfectō: legebatur. Eodē modo tpe præterito pfcō lectum est. Et ulteriore præterito perfectō: lectum fuit. Eodē modo tpe præterito plusquā perfectō: lectum erat. Et ulteriore præterito plusquā perfectō: lectum fuerat. Eodem modo siue promissiuo: legetur. Modo imperādi tpe præsenti et futuro: legatur. Modo optandi tpe præsenti: utinā legatur. Eodem modo tpe præterito minusquā pfe

cto:utinā legeretur.Eodē modo tpe praterito pfecto:uti
nam lectum sit.Et ulteriore praterito pfecto:utinam le
ctum fuerit.Eodem modo tempore praterito plusquam
perfecto:utinam lectum esset. Et ulteriore praterito plus
quāperfecto:utinam lectū fuisset. Eodem mō tēpore futu
ro:utinam lectum erit. Et ulteriore futuro:utinam lectū
fuerit.Modo infinito tempore præsenti:legi. Eodem mo
do tempore praterito:lectum esse. Et ulteriore praterito
lectum fuisse.Eodem modo tempore futuro:lectum iri.
Sunt uerba plurimū defectiua:utputa:infit.faxso faxlis fax
sit.Salue imperandi et saluete:et modo infinitiuo saluere
te iubeo.Saluo saluas pro salute danda Seneca ususe est.
Vnde patiendi saluor:et uocabulum saluator: quibus eti
am in posteriore philosophia plinius utitur.cado cādite
haue hauete haueī.quæso in praterito quæsi.et prima p
sona præsents quæsumus.quæsi utitur Lucretius.

DE ADVERBIO.

Duerbiū sequitur uerbū. nam sine eo sensus pfectus
non uidetur.Cū dico lego dubiū est: an bene an ppe
ram:ea de causa hæc pars inuenta cui est addita iteriectio
nisi quis in numero luxuriari cupit.

Aduerbio accidūt tria:qualitas:significatio:figura. Quali
tas est qua itelligimus: an aduerbia ab aliis ptribus oratio
nis oriātur.s.noie:pronoie:uerbo: an per se tiant. Ab acci
dētibus aduerbia fiūt:ut ab docto docte.pauca discrepāt
et probus ait esse undeci: utputa. duriter a duro: nauiter
a nauo: largiter a largo: puriter a puro. Et in tus. diuini

tus a diuino: hūanitus ab hūano: publicitus a publico. A
 quibusdā duplex ē aduerbium: ut leniter et lene: faciliter
 et facile. In medio collatiōis gradu neutrale trāsit in ad
 uerbiū: ut maius et melius: et alterius forme maiusculē me
 liusculē. Itē aliter in im: partim a pte: uiritim: regulatim: po
 culatim: guttatim: gradatim: aceruatim: furtim: geminatim
 minutatim: scortatim: chortatim: stillatim: sēsim: sigillatim:
 turmatim: tactim a tāgo: tractim a traho: sepatim a separo.
 Itē aduerbia esse creduntur cum dicimus. Sum uel es. uel ē
 romae: sacrificor ephesi: glorior sagunti: studui athēnis
 pugnaui thebis: moror bonillis: fui gadrianopoli: eo ro
 mā: pergo athēnas: decedens cilicia: uenio alexandria. Et
 cum significamus nos ituros: redeo alexandriā: rus adce
 do sic domū atque militiā. Sunt etiā in. u. ut diu. noctu.
 M. Varro e pronoiis ita deducit: ille: illic: illuc: illinc: il
 lō: iste: istuc: istinc: istō: hic: hæc: hinc: huc: idē ibidē:
 idētidē: eōdē: meus meum: tuus tuum: suus suum: no
 ster nostrum: uester uestrum. Et significant more meo:
 more tuo: more suo: more nostro: more uestro: hæc uolu
 it esse tātū sedecim Varro: probus alia adiecit. Ex pro
 uocabilis. quo: qua. quomodo: quicque: quoque: quodā:
 quadā: uspiā: usquam: aliquo: alicubi: qualiter. Significa
 tio est qua quæ uerba ualeant accipimus: ut puta. Tēpo
 ris. modo. heri. hodie. nup. nūc. pridie. olim. cras. statim.
 Loci. itus. foris. itro. foras. idē. aliūde. aliō. Et quæ e pronoi
 bus nascuntur. ille. iste. hic. is. idē. Nūeri. semel. bis. ter. Et
 cetera talia. Adnuētis. sane. Hortātis. eia. age. agite.

Ordinis: deinde: deinceps: prius: denique: primo: ante.
Interrogantis: Cur: quare: quid: itane: nempe: nonne: quam
obrem: utrū. Irascentis. ue. Inuocātis. Heus: eueo: o
Prohibētis. Ne. Adfirmantis. Nā. Separātis. Seor
sum: segregatim: semote. Euenti. forte: fortuitu. Qua
litis. bene: male pulchre: sapiēter. Quantitatis. Nime
nimium: plus: maius: multū: tantū: tātillū: satis: parump.
Collationis. Magis: melius: fortius: potius: plus. Et subiūgi
tur quam uel intelligitur. Iurātis. hercule: mehercule.
mehercules. a quibusdam. pol: ædepol: perpol: castor: di
uiffidius: mediuffidius. Negātis. Non: haud: nequaquā
minime. Demonstrantis. en: ecce: eccum. Oprantis:
utinam: o: osi: quid si: si: sifi. Exclamantis attractiōis est
ut pro: iup piter: pro iuppiter: o tēpora: o mores. Simili
tudinis: quasi: ceu: itaque: perinde: ac: ac si: ut: item: uelut:
ueluti: tanquā: sic: quēadmodum. Dubitantis. forsam:
fortasse. fortassis. an uerū. Respōdētis. hei heu. Comu
nicantis. pariter. una. simul. Optionis. potius. immo.
Personalis. meatim: tuatim.

Sunt aduerbia quæ cum unum significēt dupliciter efferū
tur. ut num. nunc. ut. uti. quomodo. aliquō. ibi. ibidē. illo.
illuc. prorsus. prorsum. forte. fortasse. fortassis. forsan. for
sitan. tum. tunc. sicut. sicuti. rursus. rursum.

Sunt aduerbia quæ sibi respondēt: ut tum. cum. quidam cō
iunctioni adscribunt et aiunt tum esse inchoati: cum uero
rei pfecte: ut etiam tam et quam. Sodes a quibusdam di
citur aduerbiū precatationis. a quibusdā nomē ad aliquid.

Sunt aduerbia in o: tertio: subito: consulto: matutino: continuo: tripartito: gratuito: perpetuo: necessario: fortuito: opinato. Et cetera talia: et alia iam. nequaquam: nequicquam: bifariam: trifariam: quadrifariam: ab nequa appellatioe. nequiter. Item alia in us: ut fuditus: radicitus: nudius tertius: coelitus: stirpitus: eminus: cominus.

Sunt aduerbia quae habent similitudinē cum aliis partibus orationis: ut cum uocabulo: subite: docte. Cum prouocabulo. quo: qui: qua. Cum pronome. hæc: hac. Cum uerbo. age: agite: pone. Cum coniunctioe. quare: si: quā obrem: quando: ue: cum. Cum prepositionibus. prater: ante: post: præ: contra: propter: circa: circū: subter: iuxta: coram: palam: prope: super: pene: usque.

Sunt aduerbia in. I. quae uidentur uocabula esse: ut uesper: receptui: ostentui: motui: usui: iure: iniuria. Et alia apprimē ad fauim. iunguntur cum prepositionibus: ut de post: de repente: pro porro: ab hinc: ab usque.

Attractio in aduerbiis cum adfectu. Quando aliquid fit quod probamus et dicimus. a bene omnia: a prudenter omnia. Quando admiramur. oe ridiculum caput. oe impudenter hominē. eo quid. Quando improbamus. heu indignū facinus. o crimen non auditum. Adseueratio quando adnuimus aliquid iuste ac pie factū dicimus fas. quando negamus dicimus nefas. Adseueratio et attractio simul. pro nefas pro superi. pro iuppiter. Interiectio in aduerbiis: ut puta dolentis. heu: hei: hoe: hue. Lamētandi. aa: atar. Admirandi. labe: pape. Bacchantis. iho: iho.

e

Arridentis.ah:aha:hahaha/ Hortantis.iage:iaic:
 Laudantis.euge:e. Vitantis.apage. Vocantis.co:o:
 co. Ironice.Hui.a. Recordantis.em:e. Silentium
 inuigendi.ist:staa. Prohibendi.ha.ha.aai. Conque
 rendi cum dolore.ai:a. Gementis.uou:uae. Refici
 endi.Euan. Irridendi.bon:batt:babo. Veteres scri
 bunt:cum hæ particulæ et similes suspiranter et motu a
 nimi enuntiantur ad interiectionem pertinere: quæ pars
 aduerbiorum est. Cum sine adfectu qui παθος dicitur
 proferuntur:aduerbium sibi uindicat. Quidam pro in
 teriectione attractionē et adseuerationem posuere: quod
 altera pars attrahit altera adseuerat. Nostra cum non in
 terfit in pluribus romani sermonis luxuriari membris cū
 aduerbio uagare permisimus.

DE CONIUNCTIONE.

Oniūctio quæ et uinculū siue copula dicitur est quæ
 necit ordinatque sententiam.

Coniunctioni adcedunt tria.species: ordo:figura. Species
 uim ostendit:cuius partes sunt quinque. prima cōiungit
 utputa.que: atque: at:ac.

Altera disiungit et segregat.aut ne: an:ue:uel:neque: Ter
 tia explet:ut quidem:equidem:tum:porro:quoque:autē:
 nimirum:ideo:igitur:saltem. Equis aliqua aduerbia esse
 putantur.

Quarta causalis et ut ait Probus quattuor:et.xx.habet par
 tículas equis sunt simplices.vii.si:num:nam:quādo:quī

seu: sed. Decem et septem compositæ. si si: et si: si tum: si qui-
dem: etiam si: quandoquidem: siue: præterea: sin etiam:
quatinus: nisi: tam et si: namque: quoniam: quin etiam: et
enim: enim uero. additur et quam.

Quinta rationalis: ut probō uidetur tris et. xx. habet parti-
culas: equis sunt simplices sex. ut cæterum: item: ita: quip-
pe: enim uero. Additur his et ergo: compositæ. xiiii. præ-
sertim: itaque: quia: quapropter: at qui: alioqui: ideo quo-
niam: quāquam: quamuis: et licet: propterea: quoniā qui-
dem: scilicet: quamobrem.

Probis .iii. coniunctiones esse et causalis et rationalis spe-
ciei. enim et enim: enim uero.

Sunt qui figurate legunt sine: et putant rationalis speciei.
quod minime Probō placet.

Rationales dicuntur quod re propositā ratione cōfirmāt
utputa. lucet igitur dies est.

Sunt et aliæ inferendi coniunctiones: ut quamquam: quo-
minus: et si: tam et si.

Aliæ referēdi: ut magis: potius: immo: tamquam. Plinius
secundus inferendi appellat illatiuas et referendi relati-
uas.

Et alia quæ sūt modi fatendi. utputa: dum: quamquam: an-
tequam: postquam: quatenus. Et optandi ut ut: nam: ne:
Et coniungēdi: tam et si: donicum: donec: quamuis: licet:
dummodo: postquam: priusquam.

Ordo est quo præponuntur et postponuntur coniu-
ctiones. præponuntur octo. ac: at: ast: sine: seu:

uel: fin: aut. Subiiciuntur sex. neque: autem: enim: ue: que: quoque. cetera ut libet ponuntur.

DE PRAEPOSITIONE.

Rappositio dicta: quia praepositur siue casum habeat siue componatur: ut ad illum eo et adeo. interdū subiicitur ornatus causa: ut tecum: mecum: italiam usque: crurum tenus.

Praepositionis inseparabilia sunt duo. species et uis. Species in quattuor partis distributa ē. prima seruit loquelis: ut diduco. dis disiūgo. re reiicio. se secedo. am amnuo. com comparo. Secunda seruit accusandi casui cuius sunt xxx. ut ad: apud: ante: aduersum: aduersus: cis: citra: circū: circa: contra: erga: contra: iter: intra: extra: iuxta: ob: penes: per: prope: propter: praeter: post: pone: secundum: ultra: usque: trans: supra: secus: circiter.

Tertia species seruit auferendi cuius sunt. a: ab: abs: absque cum: coram: pro: cum: clam: de: e: ex: pra: palam: sine.

Tenus iūgitur et auferendi et gignendi: ut Lucretius labrorū tenus interea perpotet amarū absynthi: laticem.

Quarta species accusandi et auferendi subministrat: ut in: sub: super: subter. Vis est: qua praepositiones ualent: ut apud forum et coram praetore.

LIBER QVARTVS.

Omina iunguntur cum uocabulis gignendi: ut. T. liuius lacteae eloquentiae. P. scipio romanae uirtutis. L. asinius mirae iucunditatis. Et uocabula cū uocabulis. Imitator uetustatis Maro. eloquiū Ro. princeps Cicero. Rex

asia Mitridates. plenus fati. diues agri. rapax pecunia. cupidus lucri. studiosus poetarū. Egenus rerū. indigus opū. præsciū. sciū. consciū futurorum. gnarus uirtutis. participiū. certus fati. Mille et duo milia nūmū. sciēs belli. Exercitus et expertus militiæ præfectus urbi et urbis.

Noīa facta uocabula cū noībus: ut Brutus Cicerōis: Lælius cicerōis: Eneas uirgiliū. Mecenas maronis: Atticus asiniū. Et cætera talia. Noīa siue uocabula cum dīō. Vtilis mihi. grauis illi. commodus urbi. iucundus omnibus. Itemque liberalis: idoneus: carus: pius: acerbus: pestifer: intentus: inimicus: inuidus: maliuolus: par: proximus: aptus.

Nomina siue uocabula cum accusatiuo. perosus lucem. exosus bella. tortus comā. ruber uultum. septus crinem corolla: et hæc eadem cum auferendi: ut flauus crinem et crine.

Nomina siue uocabula cum ablatiui. secundus ab rege. magnus uirtute. insignis fama et egregius. Itemque uehemēs gloriosus. conspicuus: contentus: orbis: incensus: uictus: adfectus: fatigatus: infirmus: alienus: dignus: opus hac re. Opus illam rem dixere ueteres: et opus huius rei.

Et nomina et uocabula: ut Pompeio consule. cæsare dictatore. Rege Numa.

Verba omnia cum nominatiui iunguntur præter ea quæ confusos numeros atque personas habent: ut sum pius. fio prudens. sedeo hilaris. dominor libens. seruiο inuitus. Ex illo priore dicimus. sum tibi cure. et ex sequenti. fio ab illo diues. Et sic utimur auferendi quotiēs aliunde significat

e iiii

mus res procedere: ut emi a te librum. oritur e monte fons
incedo honestus. ambulo sapiens. dormio securus.

Verba faciendi cum genitiuo et accusatiuo. damno te scele-
ris. arguo te criminis. astimo parui. Item reprehendo. in-
crepo: accuso: existimo censeo. moneo illum huius rei.

Sunt quædam uoces quæ per gignendi casum proferuntur
ut quanti: tanti: tantidem: plurimi: minimi: pluri: mino-
ris: parui: magni. Emo et uendo his genitiuis iunguntur
licet Seneca ait. magno emisse neutralia: ut tanti illum fa-
cio. Et simpliciter cum genitiuo: egeo: indigeo: abundo:
Deponentia: obliuiscor: misereor: reminiscor: discrucior:
recordor. Ex his cum accusandi etiam casu: obliuiscor: re-
miniscor: recordor.

Et cum auferendi: discrucior aī et aīmo cū dō: misereor tui et
tibi. Et itē illa quæ sūt confusis nūeris et personis in uoce
faciendi cum genitiuo et accusatiuo: penitet: tedit: mise-
ret: piget: pudet. Et cum genitiuo tantum: interest: refert
Et ambo cum auferendi pronominum: ut mea interest:
tua: sua nostra: uestra. Et mea ipsius interest.

Verba faciendi cum datiuo et accusatiuo: ut præfero rebus
omnibus litteras: pono: præpono: antepono: fero: antefe-
ro: propero: rapio: surripio: euello: eruo: adsido: illudo: ad-
uerto: duco: dico: rependo: præuideo: consulo: extorqueo:
iudico: seruo: mitto subiicio: acquiro: do: præbeo: tribuo: i-
pendo: exhibeo: impero: præsto: mando: precipio: iduo mi-
hi uestem et induo me uestem. Dono tibi munus et do-
no illum munere. prohibeo tibi hanc rem: prohibeo te ab

hac re. Et cū datiuo tantū: īpono tibi idest decipio te. pro
uideo mihi: idemque ualet prospicio et consulo. unde cō
sul deducitur. consulo illum de uirtute scilicet consilium
accipio. Et in alio significato. consulo tibi consiliū do. sol
uo tibi nūmos: et aliter ualet. soluo te uinculis. rogo tibi
hanc rem: et rogo te hanc rem. exuo tibi uestem. exuo te
uestem. exuo te uestibus. Neutralia cum datiuo. noceo ti
bi. Cato per uim faciēdi protulit: ut fruges a frigore noce
būtur. et columella utitur. metuo illi malū: sic et timeo. in
uideo tibi litteras. studeo libris: ueteres dixere libros. ob
strepo tibi tātū. et itē supplico: adsum: adfideo: seruiō obe
dio: obtēpero: placeo: parento: acquiesco: adcedo: adsen
tio. L. Sisēna dixit adsentior: accurro: succurro: obuiā eo:
obuiam fio. Salustius dixit obuiatum est. A quibusdam
neutralia existimantur prouideo et consulo. sed alteri re
pugnat Ouidii carmē: consulitur phebus: et dicimus cum
genitiuo. oro boni consulas idest prouideas.

Deponentia cum datiuo. medeor illi: conuicior: gratulor:
peruaricor: patrocinator: ancillor: amicor: blandior: domi
nor: adulator. Pacuius dixit nostrum adulat sanguinem.
Et Cicero dominor natura patiendi protulit: luctor: ser
mocinor: altercor: insidior: opitulator. Et quæ sūt nūeris et
p̄sonis cōfusus: placet: libet: attinet: liquet: p̄tinet: accidit:
cōuēit: cōtigit: licet. quæ pro arbitrio scribētis trāleūt ī ite
gra. Verba faciēdi cū actō oīa: ut rideo: fastidio: Neutra
lia huic obliquo iūcta sapiūt naturā faciendi: propterea
nō facile dignoscūt: ut aro: pulso: cano obiurgo: aduerto:

e iiii

femino:curro cursum:nauigo equor:uigilo noctem. dor-
mio hiemē.uolo aerē.trāseo flumē. Et patiēdi fiūt in ter-
tiis p̄fōis.cāpus curritur.nauigatur equor.uigilatur nox:
aer uolatur.Tota mihi dormitur hiemps.transitur tibe-
ris.Et quæ non transeunt.uiuo uitam.seruiio seruitutem
Et non contra.obiurgo illi et illum.aduerto tibi et te.

Deponētia cum accusatiuo:populor:predor:enitor:uenor:
metior:aspornor:arbitror:ordior:ineditor:adipiscor:ue-
reor:nanciscor:iaculor:polliceor:comitor.molior:patior
opperior:mereor:miseror:piclitor:meditor:dignor:imi-
tor:alloquor:emulor:liceor codicem deci.asse. Vtor hāc
rem et illa re:sic abutor et fūgor et fruor: et pro obligare:
liuius decem uadibus uadatus est reum.et uador illum.lo-
quor magna.Itemque.sequor:paciscor:egredior:ingre-
dior:adorior:restor:obtestor:conspicor:suspīcor:miror:
sector:contemplor:tueor:aucupor:tuor:piscor:opīnor:ul-
ciscor:cōtemplor:precor. Et cōmunia uerba oīa quæ sūt
amplector:crimīnor:moror:osculor:largior:hortor:ue-
neror:hospitor:interpretor. Et ab his cōposita.Dignor il-
lū magistratu:confiteor iudici mandata.restor tibi mētē.
Stipulor deliquētem.i.interrogo: et stipulor a censore .i.
iterogor. Aliquando stipulari est spondere. Veritus sū ra-
ro in patiendi natura cū duplici actō faciēdi uerba.flagi-
to rogo.doceo:posco:peto:celo:uestio:exuo:cigo:mōeo:
spolio:induo. Et ab his composita. doceo te litteras et de
litteris. Quæ sūt nūeris et p̄sonis cōfusus cū actō: iuuat:
decer:delectat. Et hāc trāseut in integra. Et quod nūquā

transire oportet.

Verba faciēdi neutralia et deponētia cū ablatiuo. honoro
illū digitate. hōesto opibus. hōero fructibus. īsignio. pri
uo: tēpero: obeso: opulēto: opīmo: sagino: pulmēto: ībuo:
afficio: placo deos ture. sacrifico: orbo. īdolet potus ne
cta re. redolēt mella tymo. Valerius Flacchus redolētem ne
ctare rorē. Virgilius. redolētque tymo fragrātia mella:
careo: īdigeo: egeo: uulgu abhorret ab hac rōne. nō hāc
rōnē: audio: accipio: cædo: discrepo: letor laude: desisto:
uescor cibo: dissentior: gloriōr uictoria: cōfligo cū hoste
et manus consero: pugno. luctōr: et nitor hasta: mutuor:
ut luna mutuatur lumē a sole. Et alterius uocis ac nature
mutuo do: mutuo das: mutuo dat. et sic mutuo accipio:
cōtēdo. male mereor et benemereor de illo. Demereor of
ficio aīcū. Quintilianus pleniori obsequio demereor amā
tissimos meī: hoc ē bene mereor de amātissimis meis: ue
neo. Pedianus. alii bona semūcia uenierūt. Oleo unguē
tū et unguēto. timeo tibi et de te. uapulo ab illo. exulo pa
tria. nubit pōponia scipioni melius q̄ si dixeris a scipiōe.
Maret magno stipēdio nunc miles. Līx nullo merent
lucro: et mereor stipēdia: pascō oculos pīctura. Verba
patiēdi ablatiuū cū prāpositiōe adcipiūt: ut liber legitur
a me. Sunt quādā uerba uoce neutralia sēsū patiēdi et
ablatiuo iūgūtur et simpliciter pronūciātur: ut gaudeo:
caleo calesco: tepeō tepesco: ardeo ardesco: frigeo frige
sco: turgeo turgesco: rigeo rigesco: flauco flauesco: pal
leo pallesco. Et cetera talia quā principiū affectus signi

ticant: ut nio calidus. initium ibi est. ex his ardeo et palleo
possūt accipere accusādi casū: ut palleo morbū: et ardeo
puellā. pendetque ab amore. Sūt uerba quæ p se ponū
tur in tertia persona: ut pluit: tonat: grandinat: fulminat:
coruscat: fulgurat: scintillat. Adciipiūt et noīatiuū: ut plu
it lapis: sanguis: et ablatiuū pluit lapidibus et sanguine.
sic pluit grādo et grādine. Et in altera significatione ful
minat aper. Noīa siue uocabula cū uerbo cōtētus sum
raucus sum. fictus sū. ortus sū. Gerūdi et picipia casus ac
cipiūt uerborū unde nascūtur: ut legens uolumē. legen
di uolumen. Et futurū modi infiniti id etiā seqtur quod
indefinitū est uerbū: ut credo uos uolumen lecturum. Et
credo uos lectū ire: et a uobis lectum iri. Medius col
lationis gradus iungitur cum ablatiuo singularis nūeri
et multitudinis. ut fortior achille hēctor: et achilles forti
or troianis. ueteres etiā dixerūt de multitudine gētis suæ
ut fortior troianis Hēctor. pro quo recens cōsuetudo ac
cipit tertiū gradū cū gō q dicitur supremus: et suplati
uus ut fortissimus troianorū hēctor et grācorū achilles:
ueteres mihī uidetur hac uoce nō significatiōe uariasse
et alius est loquēdi modus ut nō legi doctiorē hominē
q Varronē et q Varro est. utrique additur casus sui sim
plicis: ut prope urbē cū dicimus: non omittimus propius
urbē et proxime urbē. et illud consultiſſimus plebis tro
iane aneas: et eius gētis pugnaciſſimus hēctor. Seneca
de puerorū prima exercitatiōe sic ait. Facilius enī ifidūt
singula circūscripta et carminis mō iclusa: ideo pueris et

noīa
picipia
casus

ſentētiās ediscēdas damus: et has quas græci chrias uocāt
q̄a cōplecti illas puerilis animus pōt: q̄ adhuc nō capit cer
ti fructus uim. Sūt hi flosculi qui primordia dicendi īsti
tuunt: et blande præcedūt eloquētiā futurā. Sentētia
est uox uniuersalis et breue dictū alicuius: quo intelli
mus quod imitādū quodque uitādū in uita cupimus et
pronūciamus sine mētione eius psonæ qui dixerit. Et ali
ter. Sentētia est breuis sermo hortās et dehortās: ut fa
cere et pati fortia romanū est. Et liberi hoīs est sine uolu
ptate uita. Noīatiuo nūeri sing. hic liber hō ē: qui sine
uoluptate uiuit. gtō liberi hoīs est sine uoluptate uiuere.
dtō libero: hoī cōuenit sine uoluptate uiuere. actō liberū
hoīem eē existimo q̄ sine uoluptate uiuit. uocatiuo o liber
hō es si sine uoluptate uiuis. ablatiuo ab libero hoīe pro
cedit sine uoluptate uiuere. Nūeri plu. Noīatiuo libe
ri hoīes sūt q̄ sine uoluptate uiuūt. gtō liberorū hoīum
uirtus est sine uoluptate uiuere. dtō liberis hoībus adscri
bitur sine uoluptate uiuere. actō liberos hoīes esse cense
mus q̄ sine uoluptate uiuunt. uocatiuo o uos hoīes liberi
estis q̄ sine uoluptate uiuitis. ablatiuo ab liberis hoībus
exēplū ducitur sine uoluptate uiuere. Chria ē usus di
ctorū aut factorū q̄ traditur notitiæ et exercitatiois cā in
ludis līariis. Sumūt pulchra dictorū aut factorū exēpla
et danē ediscēda pueris. Aliē. Chria est breue dictū quod
ad psonā r̄ferē. unde pueris utilitas manat et iō nomē sor
tita ē chria. genera eius plura sūt. unū ut dixit ille aut dice
re solebat. Alterū in respōdēdo ut interrogatus diogenes

cur die accēsam lucernam ferret:respondit . Inquiro ho
minē.et idem interrogatus de pueri ebrietate respondit il
lum a patre ebrio genitum esse. Tertium est in factis : ut
Crates cū indoctum puerū uidisset pedagogū percussit.
Quartū pene huic par:ut milo cū consueuerit uitulū fer
re taurum tulit. Item igitur dixit Cato.litterarū radices a
maras esse:fructus iucundiores.Dixit Virgilius. Degene
res animos arguit . Et dicere solebat .M. Cato leges esse
neruos ciuitatis.Demosthenes orator interrogatus unde
tantū eloquētie habuisset respondit.plus olei consumpsi
q̃ uini.Et.M. dicere solebat.Cura cibi magna uirtutis in
curia. Noīatiuo numeri singularis.hic Iugurta: dixit
omnia romæ uenalia esse.gtō huius iugurte:dictū fertur
omnia romæ uenalia esse. dtō huic iugurte:protulisse li
buit omnia romæ uenalia esse.actō hūc iugurtam dixisse
memorant omnia romæ uenalia esse.uocatiuo o iugurta
ex animo dixisti omnia romæ uenalia esse.ablatiuo ab iu
gurta:dictū scio omnia romæ uenalia esse. Noīatiuo
numeri pluralis iugurte:dicere soliti sūt omnia romæ ue
nalia esse.gtō iugurtarū sermo fertur omnia romæ uena
lia esse.dtō iugurtis:ex aīo dictū attribuerit oīa romæ ue
nalia esse.actō iugurtas:professos aiunt oīa romæ uenalia
esse.uocatiuo o iugurte:uestrū fuit dicere oīa romæ uena
lia esse.ablatiuo a iugurtis:illud manauit oīa romæ uena
lia eē. Etiologia ē rō causæ in exēplo psonarū cū pro
pōitur uita alicuius:ut licet regnādi cā uiolare ius.Quia
idē fecit cæsar:et licet abstinē a libidīe q̃a idē fecit scipio.

Noīatiuo numeri sing. hic. *M. furius Camillus* constantia
iustus fortunæ uicit: et ego sic ferēdo uincā. gō huius. *M.*
furii camilli cōstantiæ fortuna fugit morā. Et sic mei ipsi
us par laus erit. dtō. *M. furio camillo* fortiter ferēdo ces-
sit fortuna: et mihi perseveranti cedit. a tō. *M. furium ca-*
millū fortiter ferētē fortuna metuit. Et me non minus ti-
mebit. uocatiuo o. *M. furi camille* constantia fortunam
domuisti. ablatiuo a. *M. furio camillo* fortiter ferēdo for-
tuna exuperata traditur: et eodem modo a me uincetur.
Noīatiuo numeri pluralis. *M. furii camilli* fortiter aduer-
sa ferendo uicerūt fortunā: et nos similiter faciemus.
gō. *M. furiorū camillorū* fortis animus reppulit fortu-
nā: et nostri facinus idem erit. dtō. *M. furiis camillis* con-
stanter ferētibus: fortuna locū dedit nobis constantibus
idē eueniet. a tō. *M. furios camillos* fortiter ferendo hor-
ruit fortuna. Et nos etiā refugiet. uocatiuo o. *M. furii ca-*
milli fortiter ferendo fortunā uicistis. ablatiuo a. *M. fu-*
riis camillis fortiter ferentibus: fortuna domita est: a no-
bis similiter uincetur. Vicia oris et linguæ non possūt
nisi sono demonstrari: et in singulis litteris uiciū eē pōt
ut cū qs. *L. crasse* pronūtiarit Iotacismū facit. cū uero. *L.*
labdacismū. cū uero. *M. metacismū*: ischnotesia a uocis
gracilitate: platiasmos est a uocis nimio hiatu. Cilo-
stomia quādo in sūmis labiis uox scinditur. Barbarismus
in loquēdo et scribendo uitiū est cū quis uel pronūtiarit
uel insolenter scripserit. Eiusdē uitiū reus est si quādo ali-
qs minaciter aut crudeliter fecerit. nā crudele barbarum

dicimus. Ea uox ante diui aug. ætatem non fuit.
Solecismus est uicium in oratione. et dicitur a solis urbe ci-
litia quæ pompeiopoli inde est appellata: quod eius in-
cole atheniensibus uiciose loqui uisi sunt.
Laus est in una quæ dicitur orthopeia quæ est emēdata cū
suauitate uocum explanatio.
Paraphrasis est interpretatio nō tantū mutato sensu: quā-
do id quod alii scripsere nos scribere conamur: aut com-
pendiosius: aut copiosius: aut ornatus. Quintilianus li-
bro. x. Neque ego paraphrasim esse interpretationem tā-
tum uolo: sed circa eisdē sensus certamē atque emulatio-
nem: quæ uel sola pueros ad aliquod dicendi genus per-
ducit. et præsertim quæ fit carmibus uertendis. Itaque ni-
hil utilius q̃ paraphrasticos facere.
Iamque petit finem pueris sacer iste libellus.
Cum sit pro pueris tam breuis esse cupit.
Vna manus capiet totum puerilis: habebit
Ipse tener nullum per graue pondus hylas.
Habes suauissime Ranali quæ pro erudiēdis pueris usque
ad carmīa et eloquētiā necessaria te poscente uisa sunt: ī
quo sū opere mihi placuī quod sine palæstra transigi: ne-
que ius boni: neque prudentis hoīs ratio est pueros lucta
exercere: prima enī ætas sine uiribus illecebras atque blan-
ditias: et iter peruium quærit: utinā assensus adcedat præ-
sertim tuus: pro quo labor susceptus ē: et ad finem per du-
ctus. Si uero nimis elegantes aures non probauerint: quod
copiosius et eruditius effici potuerit. parcant atque igno-

scant oro. Cum pueris enim loquor: et si perstiterit: tē cly
peo utar. cui id roganti obsequi quam negare malui. Be
ne ualeas cum Mariote nostro.

FINIS.

Venetiis Per Baptistam de
Tortis. M. CCCC. lxxxiiii.
die ultimo Martii.

